

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA

Studijní program: N4106 Zemědělská specializace

Studijní obor: Pozemkové úpravy a převody nemovitostí

Katedra: Katedra krajinného managementu

Vedoucí katedry: doc. Ing. Pavel Ondr, CSc.

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Řešení výstavby na plochách na rozhraní intravilánu a extravilánu

Vedoucí diplomové práce: Ing. Jana Moravcová, Ph.D.

Autor diplomové práce: Bc. Roman Jabůrek

České Budějovice, duben 2015

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. Roman JABŮREK**
Osobní číslo: **Z13550**
Studijní program: **N4106 Zemědělská specializace**
Studijní obor: **Pozemkové úpravy a převody nemovitostí**
Název tématu: **Řešení výstavby na plochách na rozhraní intravilánu a extravilánu**
Zadávající katedra: **Katedra krajinného managementu**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Zpracování literární rešerše vztahující se k tématu diplomové práce.
Výběr vhodných lokalit v okolí různě velkých obcí.
Posouzení územně plánovacích podkladů a dokumentace v zájmových lokalitách z pohledu plánu nové výstavby a jejího vzhledu.
Popis nové výstavby v lokalitách bez územně plánovacích podkladů a dokumentace.
Možnosti zlepšení podmínek v oblasti nové výstavby.
Porovnání stavu suburbii v České republice a ve světě.

Rozsah grafických prací: **dle potřeby**
Rozsah pracovní zprávy: **50 stran textu**
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**
Seznam odborné literatury:

LAMBIN, E.F., GEIST, H.J. 2006. Land-Use and Land-Cover Change. Berlin: Springer. ISBN 978-3-540-32201-6.

LÖW, J., MÍCHAL, I. 2003. Krajinný ráz. Kostelec nad Černými lesy: Lesnická práce. ISBN 80-86386-27-9.

NADIN, V., BARTON, H. 1999. Územní plánování a rozvoj hospodářství a cestovního ruchu. ICLEI.

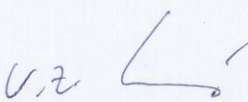
SKLENIČKA, P. 2003. Základy krajinného plánování. Praha: Naděžda Skleničková. ISBN 80-903206-1-9.

Strategie regionálního rozvoje ČR, usnesení vlády ČR č. 682/2000.

Vedoucí diplomové práce: **Ing. Jana MORAVCOVÁ, Ph.D.**
Katedra krajinného managementu

Datum zadání diplomové práce: **7. března 2014**
Termín odevzdání diplomové práce: **30. dubna 2015**

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA
studijní oddělení
Studentská 13 ④
370 05 České Budějovice

prof. Ing. Miloslav Šoch, CSc., dr. h. c.
děkan

L.S.

doc. Ing. Pavel Ondr, CSc.
vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 7. března 2014

Abstrakt

Náplní teoretické části této diplomové práce je definování pojmů týkajících se výstavby na rozhraní intravilánu a extravilánu. Definiuje dotčené pojmy jako krajina, krajinný ráz, pozemkové úpravy, územní plánování, intravilán a extravilán. V praktické části je zpracováno pět případových studií s řešenými objekty. Ke každému ze zájmových objektů bylo zpracováno několik barevných variant, které byly následně umístěny do krajiny. Zkoumané objekty se nachází v katastrálním území Šipoun a Blanice, na rozhraní Prachatického a Strakonického okresu. Výsledkem této práce je zhodnocení působení jednotlivých variant v krajině a výběr nejlépe spolupůsobící varianty. Z důvodu objektivního hodnocení byl proveden průzkum mezi lidmi různých věkových kategorií.

Klíčová slova

krajina, krajinný ráz, pozemkové úpravy, územní plán, intravilán, extravilán.

Abstract

The first part of this thesis is the definition of terms relating to construction at the interface of urban and rural areas. It defines the question notions of landscape, landscape, landscaping, urban planning, urban and rural areas. The practical part contains five case studies with objects of interest. For each of the objects of interest has resulted several color variations, which were subsequently placed into the landscape. Examined objects are located in the cadastral area of Šipoun and Blanice, on the border of Prachatice and Strakonice district. The result of this work is the evaluation influence of individual variations in the landscape and the best selection of co-option. Due to objective evaluation the survey was conducted among people of different ages.

Keywords

landscape, landscape character, landscaping, urban plan, urban area, external area.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové, a to v nezkrácené podobě v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných zemědělskou fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 24. 4. 2015

.....

Bc. Roman Jabůrek

Poděkování:

Rád bych poděkoval vedoucí diplomové práce Ing. Janě Moravcové, Ph.D. za odbornou pomoc při vypracování zadaného téma a další cenné rady.

Zvláštní poděkování patří mé rodině, která mne podporovala během tvorby této práce.

Obsah

1. ÚVOD.....	10
2. REŠERŠE	11
2.1 INTRAVILÁN	11
2.1.1 Definice pojmů v intravilánu	11
2.2 EXTRAVILÁN	14
2.2.1 Definice pojmů v extravilánu – dle vyhlášky č. 190/1996 Sb.....	14
2.3 KRAJINA A NÁSTROJE K JEJÍ SPRÁVĚ	16
2.3.1 Krajina	16
2.3.2 Definice krajiny:	17
2.3.3 Estetika krajiny:	17
2.3.4 Vývoj krajiny:	17
2.3.5 Paměť krajiny:	18
2.3.6 Hlavní prvky paměťové struktury krajiny	18
2.4 KRAJINNÝ RÁZ	20
2.4.1 Ochrana krajinného rázu a přírodní park:	20
2.4.2 Genius loci:	21
2.4.3 Krajinné plánování:.....	22
2.5 POZEMKOVÉ ÚPRAVY	23
2.5.1 Vývoj pozemkových úprav v České Republice:	23
2.6 ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ	25
2.6.1 Územní plánování v péči o krajinu:	25
2.6.2 Nástroje územního plánování:	25
2.7 STAVBY V KRAJINĚ	27
2.7.1 Architektonizovaná krajina.....	27
2.7.2 Lokalizace nové výstavby.....	27
2.7.3 Soulad stavby s okolím.....	28

2.7.4 Barvy a materiály budov	29
2.7.5 Umístění objektu na parcele	29
2.8 SUBURBANIZACE	31
2.8.1 Dopady suburbanizace	32
2.8.2 Zapečetěná území	32
2.8.3 Možnosti využití výsledků výzkumu suburbanizace v praxi.....	33
2.8.4 Vazba na územní plán (ÚP).....	33
2.9 KATASTR NEMOVITOSTÍ – DLE ZÁKONA Č. 256/2013 SB.	34
2.9.1 Evidované objekty v katastru nemovitostí.....	34
2.9.2 Neevidované objekty	34
2.9.3 Členění pozemků v katastru nemovitostí.....	34
2.9.4 Náležitosti evidované k nemovitostem v katastru nemovitostí	34
2.9.5 Ostatní evidence.....	35
3. METODIKA	36
3.1 CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ.....	36
3.2 ZÍSKÁNÍ PODKLADŮ	36
3.3 ZHODNOCENÍ PODKLADŮ	38
4. VÝSLEDKY A DISKUZE	40
4.1 BLANICE – KOSTEL SV. JILJÍ.....	41
4.1.1 Blanický kostel – varianta č. 1	43
4.1.2 Blanický kostel – varianta č. 2.....	44
4.1.3 Blanický kostel – varianta č. 3.....	45
4.1.4 Blanický kostel – varianta č. 4.....	46
4.1.5 Blanický kostel – varianta č. 5.....	47
4.2 BLANICKÝ DVŮR – SKLADOVACÍ HALA.....	48
4.2.1 Skladovací hala – varianta č. 1	50
4.2.2 Skladovací hala – varianta č. 2	51

4.2.3 Skladovací hala – varianta č. 3	52
4.2.4 Skladovací hala – varianta č. 4	53
4.2.5 Skladovací hala – varianta č. 5	54
4.3 LETIŠTNÍ HANGÁR STRUNKOVICE	55
4.3.1 Letištní hangár – varianta č. 1	57
4.3.2 Letištní hangár – varianta č. 2	58
4.3.3 Letištní hangár – varianta č. 3	59
4.3.4 Letištní hangár – varianta č. 4	60
4.3.5 Letištní hangár – varianta č. 5	61
4.4 LÁVKA V PŘÍRODĚ	62
4.4.1 Lávka v přírodě – varianta č. 1	64
4.4.2 Lávka v přírodě – varianta č. 2	65
4.4.3 Lávka v přírodě – varianta č. 3	66
4.4.4 Lávka v přírodě – varianta č. 4	67
4.5 NOVÝ OBJEKT – SELSKÝ STATEK	68
4.5.1 Selský statek – varianta č. 1	70
4.5.2 Selský statek – varianta č. 2	71
4.5.3 Selský statek – varianta č. 3	72
4.5.4 Selský statek – varianta č. 4	73
4.6 DISKUZE	74
5. ZÁVĚR	76
6. SEZNAM LITERATURY	77
7. SEZNAM OBRÁZKŮ	81
8. SEZNAM GRAFŮ	83

1. ÚVOD

Prvním cílem této práce je charakteristika pojmů týkajících se intravilánu a extravilánu. Druhým cílem je vytvoření možných alternativ ke změně stávajících objektů a jejich objektivní posouzení.

Intravilán a extravilán jsou pojmy, které se dané problematice objevují zřídka. Pojem intravilán je užíván pro označení zastavěného území vymezeného územně plánovací dokumentací nebo způsobem dle stavebního zákona. Hranice intravilánu se v praxi přebírá z územního plánu. Částmi intravilánu jsou pozemky stavební, zastavitelné plochy, stavební parcely, zastavěné plochy, zastavěná území, nezastavitelné pozemky a zastavěné stavební pozemky.

Extravilánem označujeme území, které leží za hranicí zastavěného území obce a tedy vně jejího intravilánu. Pojem extravilán není v současné době příliš známý a není užíván ani ve stavebním zákoně. Do extravilánu spadají pozemky s ornou půdou, chmelnice, vinice, lesy, trvalé travní porosty, ovocné sady a vodní plochy.

Objekty pro druhou část práce byly vybrány na dvou katastrálních územích, Šípoun a Blanice, nacházejících se na rozhraní okresů Prachatice a Strakonice. V této oblasti bylo vybráno pět objektů, které viditelně ovlivňují krajinný ráz. K výběru tří z nich byla použita metoda ptačí perspektivy a celé území bylo zmapováno letecky. Ke každému z objektů byla vytvořena 3D modelace a následně několik možných barevných provedení. Hotové modely byly vkládány zpět do krajiny a v rámci zjišťování objektivně posouzeno jejich následné působení na krajinný ráz.

2. REŠERŠE

2.1 INTRAVILÁN

Intravilánem je označováno zastavěné území vymezené územně plánovací dokumentací nebo postupem podle stavebního zákona (viz § 59 a 60 SZ). Nemá-li obec takto vymezené zastavěné území, je zastavěným územím zastavěná část obce vymezená k 1. 9. 1966 (viz také „zastavěné území“). Definicemi intravilánu se není nutné v praktické činnosti orgánů územního plánování zabývat, pro územně plánovací činnost se hranice přebírá z mapového podkladu, do kterého byla v minulosti zakreslena (LEPEŠKA, TUŠER, 2013).

Tento pojem byl stanoven ve vyhlášce ministerstva zemědělství a lesního hospodářství č. 97/1966 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o ochraně zemědělského půdního fondu. V této vyhlášce se v § 4 odst. 4 uvádí: „Zastavěnou částí obce (intravilán) se rozumí území, které ke dni účinnosti zákona je souvisle zastavěno nebo jinak technicky upraveno pro potřeby obce (sídliště). Do zastavěného území obce se zahrnují i pozemky, které jsou zemědělskou půdou, nevytváří však se zemědělským půdním fondem souvislý celek (jsou od něho odděleny souvislou zástavbou nebo zabíhají do zastavěné části a jsou tvarově i rozlohově nevhodné k zemědělskému obhospodařování mechanizačními prostředky)“ (Zákon č. 183/2006 Sb.).

2.1.1 Definice pojmů v intravilánu

a) Stavební pozemek:

Stavebním pozemkem pozemek, jeho část nebo soubor pozemků, vymezený a určený k umístění stavby územním rozhodnutím anebo regulačním plánem (Zákon č. 183/2006 Sb.).

b) Stavební parcela, pozemková parcela

1) stavební parcelou je pozemek evidovaný v druhu pozemku zastavěné plochy a nádvoří,

2) pozemkovou parcelou je pozemek, který není stavební parcelou (Zákon č. 183/2006 Sb.).

c) Zastavěné území

Na území obce se vymezuje jedno případně více zastavěných území. Hranici jednoho zastavěného území tvoří čára vedená po hranici parcel, ve výjimečných případech ji tvoří spojnice lomových bodů stávajících hranic nebo bodů na těchto hranicích (Zákon č. 183/2006 Sb.).

d) Zastavěný stavební pozemek

Zastavěným stavebním pozemkem je pozemek evidovaný v katastru nemovitostí jako stavební parcela a další pozemkové parcely zpravidla pod společným oplocením, tvořící souvislý celek s obytnými a hospodářskými budovami.

e) Zastavěná plocha

Zastavěná plocha je plocha půdorysného řezu vymezená obvodem svislých konstrukcí budovy v rovině upraveného terénu. V definici pojmů katastru nemovitostí je tento pojem definován takto: „Zastavěná plocha stavby je ohraničená ortogonálními průměty vnějšího líce svislých konstrukcí všech nadzemních i podzemních podlaží do vodorovné roviny. Izolační přízdívky se nezapočítávají“ (LEPEŠKA, TUŠER, 2013).

f) Zastavitelná plocha

Zastavitelnou plochou plocha vymezená k zastavění v územním plánu nebo v zásadách územního rozvoje (LEPEŠKA, TUŠER, 2013).

g) Nezastavitelný pozemek

Nezastavitelným je pozemkem pozemek, jenž nelze zastavět na území obce, která nemá vydaný územní plán, a to:

1. pozemek veřejné zeleně a parku sloužící obecnému užívání;
2. v intravilánu zemědělský pozemek nebo soubor sousedících zemědělských pozemků o výměře větší než 0,5 ha, s tím, že do tohoto souboru zemědělských pozemků se nezahrnují zahrady o výměře menší než 0,1 ha a pozemky, které jsou součástí zastavěných stavebních pozemků;
3. v intravilánu lesní pozemek nebo soubor sousedících lesních pozemků o výměře větší než 0,5 ha (Zákon č. 183/2006 Sb.).

h) Nezastavěné území

Nezastavěným územím pozemky nezahrnuté do zastavěného území nebo do zastavitelné plochy (LEPEŠKA, TUŠER, 2013).

i) Stavební proluka

Ve Slovníku stavebních pojmů – Pozemní stavitelství je proluka definována takto: Proluka je nezastavěný prostor ve stávající souvislé zástavbě včetně nezastavěného nároží, který je určen k zastavění (Zákon č. 183/2006 Sb.).

j) Veřejné prostranství

Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru (Zákon č.128/2000 Sb.).

2.2 EXTRAVILÁN

Extravilánem je označováno území ležící mimo zastavěné území obce, tedy mimo její intravilán. Termín není v novém stavebním zákoně užíván (LEPEŠKA, TUŠER, 2013).

2.2.1 Definice pojmů v extravilánu – dle vyhlášky č. 190/1996 Sb

a) Orná půda

1) pozemek, na němž se pravidelně pěstují obiloviny, okopaniny, píceiny, technické

plodiny a jiné zemědělské plodiny,

2) pozemek, který je dočasně zatravňován,

3) pozemek, na němž je postaven skleník, který je v katastru evidován jako budova.

b) Chmelnice

Chmelnice jsou pozemky, na nichž se pěstuje chmel.

c) Vinice

Vinice jsou pozemky, na nichž se pěstuje vinná réva.

d) Zahrada

1) pozemek, na němž se trvale a převážně pěstuje zelenina, květiny a jiné zahradní

plodiny, zpravidla pro vlastní potřebu,

2) pozemek souvisle osázený ovocnými stromy nebo ovocnými keři až do výměry 0,25 ha, které zpravidla tvoří souvislý celek s obytnými a hospodářskými budovami.

e) Ovocný sad

Ovocný sad je pozemek osázený ovocnými stromy nebo ovocnými keři o výměře nad 0,25 ha.

f) Trvalý travní porost

Trvalý travní porost je pozemek porostlý travinami, u něhož hlavní výtěžek je seno (tráva) nebo je určený k trvalému spásání, i když je za účelem zúrodnění rozoráván.

g) Lesní pozemek

Lesní pozemek je pozemek s lesním porostem a pozemek, u něhož byly lesní porosty odstraněny za účelem jejich obnovy, lesní průsek a nezpevněná lesní cesta, není-li širší než 4 m, a pozemek, na němž byly lesní porosty dočasně odstraněny na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesů.

h) Vodní plocha

Vodní plocha je pozemek, na němž je rybník, vodní tok, vodní nádrž, močál, mokřad nebo bažina (Vyhláška č. 190/1996 Sb.).

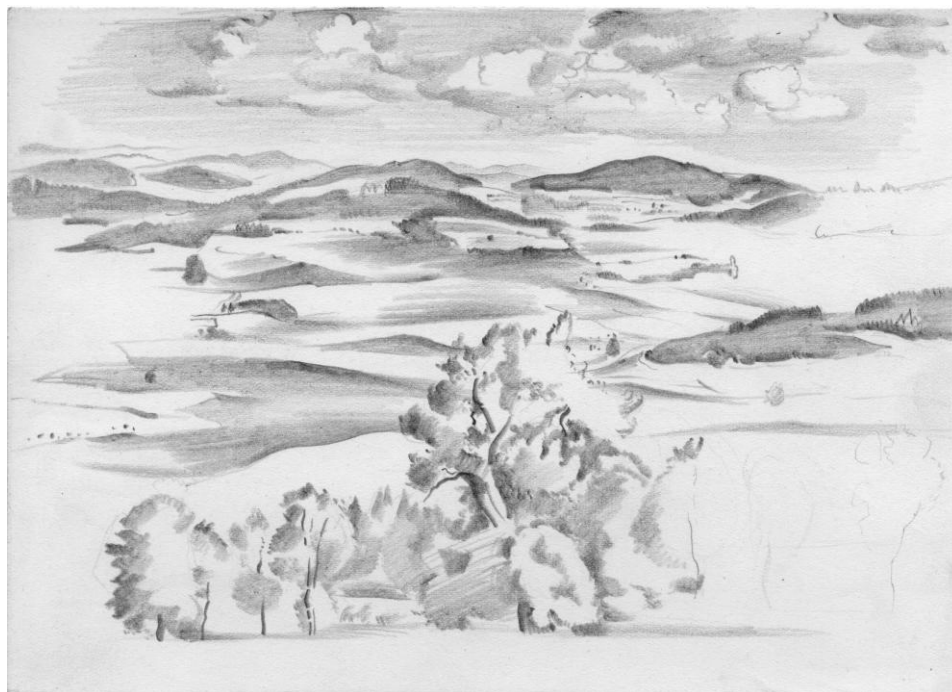
2.3 KRAJINA A NÁSTROJE K JEJÍ SPRÁVĚ

2.3.1 Krajina

Pojem krajina se vynořil někdy na počátku 90. let 20. století jako jedno z klíčových slov této doby. V přírodních vědách částečně nahradil pojem ekosystém a v humanitních disciplínách se stal trochu nostalgickým povzdechem nad světem, který ztrácíme (CÍLEK, 2011).

Slovo krajina je starogermánského původu. Původně v období raného středověku tento termín označoval pozemek obdělávaný jedním rolníkem. „Krajinou se tedy rozuměla pouze ta část světa, již vnímal jedinec hospodařící na konkrétním kousku země. Co se nacházelo za horizontem tohoto prostoru, byla již jiná krajina“ (GOJDA, 2000).

Krajinu vnímáme celkově, nejenom jak vypadá, ale také jak na nás působí. Vědecká definice krajiny by mohla znít, že krajina je dlouhodobě stabilizovaný, relativně jednotný soubor přírodních a antropogenních charakteristik vázaný na určitý reliéf a mající nějaký společný historický základ. Krajina je však víc – zcela reálný základ našich životů i po generace dotýkaný (CÍLEK, 2011).

Obr. č. 1 Typická česká krajina je mírně zvlněná pahorkatina, v jejímž spodním patře nalézáme sídla a zahrady, o něco výš pole a pastviny a úplně nahoře je les a vysoké nebe s bílými oblaky (Malonice v Pošumaví, kolem roku 1925). Všechny kresby v této knize jsou dílem Svatopluka Máchala (1895–1947) (CÍLEK, 2011).

2.3.2 Definice krajiny:

Část zemského povrchu, která podle svého vnějšího obrazu a vzájemného působení svých jevů, tak jako vnitřních a vnějších vztahů polohy, tvoří prostorovou jednotku určitého charakteru a na geografických přirozených hranicích přechází v krajinu jiného charakteru (TROLL, 1950).

Všudypřítomné prostředí, vyznačující se větším či menším podílem přírodních prvků, které mohou, resp. musí být zapojeny do struktury sídla nebo osídlení (VOREL, 2004).

Pojetí krajiny je rovněž dáno i oborem zaměření, z jehož hledisek se krajina hodnotí a definuje (KREŠL, BARTOŠ, 1982).

2.3.3 Estetika krajiny:

Předmětem estetiky je estetická situace. V estetické situaci jsme schopni vždy rozlišit estetický objekt a vnímatele (v případě přírodních objektů) a dále autora estetického objektu v případě artefaktů (SKLENIČKA, 2003).

Krajinná architektura je klíčovým povoláním budoucnosti životního prostředí na celém světě. Je to v první řadě vytváření krásných míst a ochrana ekologické sféry planety (THOMPSON, 2000).

Významným prvkem v procesu estetického hodnocení jsou psychické (estetické) dispozice hodnotícího subjektu. Mezi estetické dispozice jedince, které iniciují estetický vztah subjektu k objektu, řadíme estetické cítění, estetickou motivaci, estetický postoj, vkus, estetické ideje a schopnost k samostatné estetické tvorbě. Individuální vkus je korigován společenskými estetickými normami. Avšak ani skupinový vkus nemůže být jediným a posledním kritériem objektivnosti v estetických vztazích (SKLENIČKA, 2003).

V těch esteticky i přírodně nejhodnotnějších kulturních krajinách lidé shledávají sami sebe jako organickou součást přírody a současně poznávají artefakty vytvářené generacemi předků jako dílo k obrazu svému (LÖW, MÍCHAL, 2003).

2.3.4 Vývoj krajiny:

Krajina je totiž v podstatě stavba zbudovaná z různých hornin v průběhu věků a modelovaná odnošnými silami – výmolnou (erozní) i nánosnou (akumulační)

činností vody, větru a mrazu i vnitřními silami Země, které tuto stavbu porušují a modelují (CÍLEK, 2011).

Tvář českého venkova byla v minulosti velmi významně utvářena hospodářskými a společenskými aktivitami venkovských obyvatel. Tyto činnosti, vztažené k přírodním prvkům a k utváření krajiny v širším smyslu, lze charakterizovat jako lidové krajinářství. Jeho předmětem je především prostorové uspořádání a sortimentální skladba vegetace a její funkčnost ve venkovských sídlech a v jejich krajinném prostředí (MAREČEK, 2007).

2.3.5 Paměť krajiny:

Středoevropská krajina je přírodním i kulturním fenoménem daným různými způsoby využívání krajiny, jako je zemědělství podmiňující vznik kulturní stepi, rybníkářství, horské a podhorské pastevectví nebo hornictví. Na řadě našich chráněných území nechráníme ani tak „přírodu“, ale specifický a dlouhodobě stabilizovaný typ prostředí daný interakcí člověka a prostředí (CÍLEK, 2005).

Paměť krajiny je v dnešní době velmi frekventovaným termínem v krajinné ekologii, v architektuře, v antropologii i v archeologii. Jeho význam napříč těmito disciplínami je však velmi široký, reflektující jak hmotné, tak i psychické či duchovní atributy krajiny. Paměť krajiny je možné chápat jako schopnost uchovávat některé atributy, ale též jako schopnost tyto atributy regenerovat (SKLENIČKA, 2003).

2.3.6 Hlavní prvky paměťové struktury krajiny

1. Reliéf. Základní paměť krajiny je dána jejím reliéfem, který určuje zejména směr vodních toků a hydrologický režim oblasti. Dojde-li ke změně reliéfu, jako např. při těžbě uhlí, je paměť krajiny nenávratně ztracena.
2. Klima a mikroklima má zásadní vliv na vznik a vývoj ekosystémů a často i reliéfu krajiny.
3. Substrát. Určuje a ovlivňuje druhové bohatství fauny a flóry, je nositelem mikrobiálního prostředí. Substrát může být naprosto odlišný od geologického podloží - příkladem jsou vápnitá spraše na jinak oligo-trofním podloží nebo kyselá, dekalifikovaná výplně závrťů uprostřed krasových planin.
4. Využití a péče o krajinu. Představují lidský vklad do přírodních procesů. Paměť se zde projevuje zejména tím, že lidská sídla jsou opakovaně zakládána na

stejných místech, trvá rozdělení krajiny na zemědělskou a lesní, po staletí jsou udržovány základní komunikace mezi sídly (CÍLEK, 2005).

Potenciál krajiny - vyjadřuje vhodnost krajiny k různému využívání. Zároveň vyjadřuje také míru tohoto využívání, která vyplývá z poznání stability krajiny. Při respektování potenciálu krajiny se zachovává reprodukční schopnost jejich obnovitelných zdrojů. Rozlišujeme dílčí potenciály krajiny (biotický výnosový, vodohospodářský, surovinový, urbanizační, rekreační, biotický stabilizační, samočistící) (LIPSKÝ, 1998).

2.4 KRAJINNÝ RÁZ

Primární struktura kulturní krajiny (její přírodní subsystém) je to, co je geneticky primární, co vzniklo nezávisle na člověku a jeho záměrech, a co zčásti přetrvává a trvale působí i v krajině zcela přeměněné člověkem.

Sekundární struktura kulturní krajiny (její kulturně-technický subsystém) je tvořena výtvary člověka přetvářejícího primární krajinnou strukturu; dominantní je pro ni funkční aspekt uplatňování lidských materiálních nároků vůči přírodním danostem.

Terciární struktura kulturní krajiny (její kulturně-historický subsystém) je tvořen těmi hmotnými výtvary, které jsou spjaty s duchovní orientací společnosti v době jejich vzniku. Vzniká paralelně, nikoliv následně se sekundární strukturou krajiny, a to jako ta část vnějšího hmotného světa, která nemá zjevnou souvislost s praktickými funkcemi, která je plodem duchovního sebevyjádření společnosti prostřednictvím znakové (symbolické) funkce, a která se vzpírá kvantitativním kalkulacím, metodám a vzorcům (LÖW, MÍCHAL, 2003).

Konkrétní krajinné typy se tedy vyznačují různými formami krajinného rázu (krajina průmyslová, těžební, příměstská, rekreační, převážně zemědělsky využívaná aj.) (MAREČEK, 2005).

Estetická hodnota krajinného rázu je jednou ze součástí obecného estetického působení prostředí na člověka, jehož součástí je nejen krása, ale i ošklivost (HENDRYCH, 2000).

2.4.1 Ochrana krajinného rázu a přírodní park:

Znovuzavedení institutu ochrany estetických hodnot krajiny znamenalo v roce 1992 přijetí zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny. Krajinný ráz je zde chápán jako zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu (BURIAN, 2011).

Ochrana krajinného rázu začíná určením takových prostorových rámců, které co nejlépe postihnou rozmanitost přírodních daností celého evropského kontinentu. Těmi jsou především (a) specifické klima, (b) specifické světlo, (c) utváření povrchu (georeliéf) a (d) původní biota, zastoupená potenciální přirozenou vegetací (LÖW, MÍCHAL, 2003).

(1) Krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činnostmi snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umístování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině.

(2) K umístování a povolování staveb, jakož i jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Podrobnosti ochrany krajinného rázu může stanovit ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(3) K ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami, který není zvláště chráněn podle části třetí tohoto zákona, může orgán ochrany přírody zřídit obecně závazným předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území (Zákon č. 114/1992 Sb.).

V posledním desetiletí se při ochraně krajiny a přírody uplatňuje přístup, který počítá s tzv. ekologickou kostrou krajiny, která sestává z biocenter a biokoridorů vytvářejících územní systém ekologické stability neboli v hantýrce územního plánování „ÚSES“. Dobře udělaný „ÚSES“ je k nezaplacení, ale takové jsou zatím v menšině (CÍLEK, 2011).

2.4.2 Genius loci:

Genius loci (duch místa) označuje čím místo je nebo čím „chce být“ (SKLENIČKA, 2003).

V genu loci konkrétní krajiny či místa nacházejí po staletí inspiraci spisovatelé, skladatelé a výtvarní umělci. Duch místa je však nejčastěji postižitelný jen díky poutu člověka ke konkrétní krajině (například krajina dětství). Jindy je však zřejmý natolik, že je předmětem zájmu turistů (BURIAN, 2011).

Genius loci může být vázán na jednotlivce a jeho zkušenost, na generace a jejich paměť (tradice) a konečně i na kolektivní povědomí přesahující generace (kult, legenda, mýtus) (SKLENIČKA, 2003).

2.4.3 Krajinné plánování:

Plánování krajiny je umění vybrat vhodná místa. Krajinná architektura je umění tvorby nových míst, jejich příprava a dohled nad jejich realizací.

Správa krajiny je umění řídit zásahy v krajině, tak aby vedly ke zlepšení současného stavu (THOMPSON, 2000).

Vědecky promyšlené a praktickými zkušenostmi ověřené racionální usměrňování veškeré lidské činnosti při respektování zásad proporcionálního rozvoje přírodních a antropogenních faktorů, působících vzájemně v čase i prostoru (VANÍČEK 1973).

Principy krajinného plánování by měli být kompatibilní s myšlenkami trvalé udržitelnosti. Zákon č. 17/1992 Sb. o životním prostředí definuje trvale udržitelný rozvoj společnosti jako rozvoj, který současným i budoucím generacím zachovává možnost uspokojovat jejich základní potřeby a přitom nesnižuje rozmanitost přírody a zachovává přirozené funkce ekosystému (SKLENIČKA, 2003).

Krajinný plán stanoví určité hranice v možnostech využívání krajiny a všechny ostatní plánovací činnosti krajinného prostoru s ním nemohou být v rozporu. Krajinný plán chápe krajinu jako jednotný geokomplex, přičemž ani jednu jeho složku nepreferuje. Hledá „optimální“ (nedá se popřít, že z hlediska člověka) řešení využití krajinného prostoru (NEPOMUCKÝ, SALAŠOVÁ, 1996).

2.5 POZEMKOVÉ ÚPRAVY

Dobrym projektantem pozemkových úprav je proto člověk schopný vcítit se do konkrétní krajiny, ten kdo dokáže ochránit či akcentovat v krajině to podstatné i když se to nedá spočítat nebo vyčíst z metodiky (BURIAN, 2011).

2.5.1 Vývoj pozemkových úprav v České Republice:

Současná roztržitost vlastnických vztahů na převážné většině území ČR nedává předpoklady k efektivnímu obhospodařování zemědělské půdy. Nejčastějšími problémy bývají poloha pozemků některých vlastníků uvnitř dnešních velkých bloků a současně malá výměra a nevhodný tvar těchto pozemků (SKLENIČKA, 2003).

Pozemkové úpravy jsou jedním z nejúčinnějších nástrojů ochrany a obnovy krajiny v systému krajinného plánování České republiky. Od druhé poloviny devadesátých let 20. století se vedle převážně funkčních řešení začíná stále důrazněji prosazovat problematika ochrany estetických hodnot krajiny (BURIAN, 2011).

V některých případech je možné nalézt řešení výhodné jak pro zemědělské hospodaření, tak i pro problematiku ekologickou, estetickou, kulturně historickou. Například protierozní prvky snižující ztráty vzniklé erozí mohou současně být i prvky dotvářejícími krajinnou scenerii, mohou plnit funkce v rámci ÚSES, mohou být zelení zemědělských komunikací (KUBEŠ, 1996).

Pozemkové úpravy tak zpravidla stanovují definitivní podobu krajino tvorných opatření. Uspořádání půdní držby, tvar, velikost i celková kompozice nově navržených pozemků, cestní síť, rozptýlená zeleň, vodní prvek, protierozní a protipovodňová opatření, územní systém ekologické stability, změna druhu pozemku – to jsou jedinečné možnosti, jak ovlivnit nejen funkční ale i vizuální kvality řešeného území (BURIAN, 2011).

2.5.2 Územní systém ekologické stability (ÚSES)

Teorie územních systémů ekologické stability vyjadřuje odborný názor na rozsah a rozmístění přírodě blízkých společenstev, odvozený z přírodních podmínek (např. vodní poměry, živiny v půdě, nadmořská výška, orientace ke světovým stranám apod.) v území. Teorie konstatuje, že splnění prostorových parametrů nelze považovat za nezbytné minimum. Ale existuje velká pravděpodobnost hraničící až s

jistotou, že přírodní soustava nebude funkční, nebudou-li splněny prostorové parametry systému.

Legislativa byla nastavena tak, že územní ochranu systému zajišťuje schválená, respektive vydaná územně plánovací dokumentace. Pro urbanizovaná území není teorie ÚSES dostatečně rozpracovaná. Přitom se jedná o výrazně polyfunkční území, se značnou koncentrací často protichůdných požadavků na využití území, trh s pozemky rozevívá cenové nůžky mezi stavebními pozemky a pozemky potřebnými pro vymezení ÚSES (KÖRNER a kol., 2009).

2.6 ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ

Plánování krajiny se zabývá ochranou a hodnocením krajinných zdrojů ve prospěch současných i budoucích generací na strategické úrovni a obvykle na dlouhou dobu (THOMPSON, 2000).

2.6.1 Územní plánování v péči o krajinu:

Územní plánování soustavně a komplexně řeší funkční využití území, stanoví zásady jeho organizace a věcně a časově koordinuje výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území (TUNKA, 2000).

Odvodit společensky účelný rozsah jednotlivých krajinářských typů (tj. krajinných typů a stupňů jejich krajinářské hodnoty), organicky je na lokální úrovni upřesnit, specifikovat a začlenit do komplexního řešení a zabezpečit je po územně technické stránce obecně závaznými směrnici pro využívání území může být důležitým krokem k tomu, jak naplnit dosud marně proklamované poslání územního plánování v péči o krajinu (LÖW, MÍCHAL, 2003).

2.6.2 Nástroje územního plánování:

Územně plánovací podklady (ÚPP) jsou zejména urbanistická studie (řeší územně technické, urbanistické a architektonické podmínky využití území), územní generel (podrobně řeší otázky územního rozvoje jednotlivých složek krajiny), územní prognóza (ověřuje směry a možnosti rozvoje území), územně technické podklady (účelové zaměřené a soustavně doplňované soubory údajů charakterizujících stav a podmínky území).

Územně plánovací dokumentace (ÚPD) je ve výsledku prostorově funkčním souborem obecně závazných zásad, regulativů a ustanovení. Nelze ji chápat jako definitivní dokument, ale spíše jako výraz okamžitého stavu vývoje území, potřeb a územně plánovací činnosti. Je rozhodujícím a právně závazným nástrojem pro zajištění trvale udržitelného rozvoje území. Zpracovává se ve třech stupních, jako:

- Územní plán velkého územního celku
- Územní plán obce
- Regulační plán

V rámci zpracování ÚPD má být vymezení ÚSES upřesněno z hlediska 5. kritéria metodiky – společenských potřeb a záměrů, za dodržení čtyř přírodovědných kritérií, která byla uplatněna v Generelu ÚSES. Z tohoto důvodu byl stanoven požadavek, aby se na zpracování ÚPD podílel příslušný specialista na ÚSES s cílem zajistit dodržení přírodovědných kritérií.

V procesu územního plánování se zejména:

- zajišťuje územní ochrana prvků ÚSES, které nemají jinou ochranu (jako např. zvláště chráněná území přírody),
- zajišťuje ochrana ÚSES jako systému,
- určují konkrétní prostorové parametry prvků ÚSES (KÖRNER a kol., 2009).

Územní rozhodnutí (ÚR) je výsledkem územního řízení. Příslušný stavební úřad vymeze v územním rozhodnutí území pro navržený účel a stanoví podmínky k ochraně veřejných zájmů. Účelem je především zabezpečit věcný a časový soulad s územním plánem. Územní rozhodnutí se uplatňuje v několika formách, jako:

- rozhodnutí o umístění stavby,
- rozhodnutí o využití území,
- rozhodnutí o chráněném území nebo o ochranném pásmu,
- rozhodnutí o stavební uzávěře,
- rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemku (SKLENIČKA, 2003).

2.7 STAVBY V KRAJINĚ

2.7.1 Architektonizovaná krajina

V krajinářské architektuře nastává rozpor mezi uměním na jedné straně a vědou na straně druhé, který je jasně demonstrován v širokém spektru prací krajinářských architektů, kteří si říkají pozemkový umělci, jejichž tvůrčím aktem je vyjádřit jejich chápání světa a nikoli proces řešení prostorových problémů (GAZVODA, 2002).

Krajinná architektura je oborem, který používá řadu různých postupů, jimiž může řešit případné střety lidských aktivit s krajinou, zejména pak vliv těchto aktivit na estetickou hodnotu krajiny, případně tyto rozpory uvádět v soulad (SKLENIČKA, 2003).

Ekologický design krajiny je založen na holistickém chápání krajiny, které podporuje dynamický a citlivý přístup. Design krajiny má tři základní paušální cíle: údržba integrity krajiny, podpora udržitelnosti krajiny a posílení přirozeného a kulturního ducha místa (MAKHZOUMI, 2000).

2.7.2 Lokalizace nové výstavby

- Na samém začátku analyzovat funkční požadavky nové výstavby a odhadnout kapacitu krajiny tyto požadavky vstřebat.
- Rehabilitaci jakékoliv existující stavby v místě vždy posoudit jako alternativu nové výstavby.
- V naprosté většině případů bude lepší nová výstavba ve vazbě na existující sídelní lokality než rozptýl izolovaných staveb mimo ně.
- Identifikovat vlastnosti, jež dávají místu krajinného rázu jeho charakter („*genius loci*“) a zhodnotit možný vliv výstavby na hodnoty krajinného rázu.
- Budovy umisťovat a navrhovat tak, aby respektovaly měřítko okolní krajiny.
- Nová stavba nesmí narušit mimoprodukční funkce krajiny pro současnou i budoucí generace (LÖW, MÍCHAL, 2003).

V dnešní době, podobně jako na poč. 20. století, se potýkáme s procesy suburbanizace, vyvolávanými však z jiných hledisek. V poválečném období se prvními formami suburbií stala panelová sídliště, která se po roce 1989 z důvodu nekomplexnosti území a absence tradičního veřejného prostoru začala opouštět.

Veřejné prostory však zmizely i z výstavby současných předměstí, kde převládlo spíše realitní chápání výstavby kladoucí důraz na rychlý zisk.

Kolem velkých měst dnes vidíme kolonie RD, někdy nesprávně nazývané satelity, které jsou ve své historické podstatě polyfunkční celky. V současných koloniích RD se velmi často setkáváme s pouze soukromým prostorem, vymezeným vysokými netransparentními ploty a veřejným prostorem, omezeným v podobě komunikací tvořících koridory (KÖRNER a kol., 2009).

2.7.3 Soulad stavby s okolím

Všechny investiční akce, ať se jedná o stavbu, přestavbu, či demolici, budou mít určitý vliv na životní prostředí. Vliv nemusí být nutně negativní, může jít o pozitivní změny například znovu využití nevyužívané nebo zdevastované lokality, či snížení doby nutné k dojíždění. Regulace musí usilovat o maximalizaci přínosů z nových investic a minimalizaci jejich negativních dopadů (NADIN, BARTON, 1999).

Současný neutěšený stav periferií zástavby je způsoben přehlížením významu místa. Od počátku 20. století se všeobecně rozšířilo pojmání venkovního prostoru jako jednoditého plynoucího prostoru. Uznání existence různosti venkovních prostor je základním předpokladem pro zlepšení kvalit urbánního prostředí. Místem pro bydlení není jen dům nebo byt, ale i veřejný venkovní prostor. Domy svým umístěním, tvarem a velikostí ovlivňují prostor (HNILIČKA, 2005).

- Budovy obvykle nejlépe zapadají do krajiny, když jejich podélná osa probíhá souběžně s vrstevnicí.
- Minimalizovat výkopy, terasy, umělé plošiny na svazích. Jsou-li nezbytné, zapojit je plynule do rostlého terénu.
- Funkční zídky z místního materiálu jako ochrana pozemku i jako optický předěl pomohou zapojit stavbu do krajiny a v některých regionech jsou typické, takže podpoří lokální charakter.
- Hmotové uspořádání stavby by mělo respektovat místní tradici a dochovanou strukturu sídla.
- Vodní plochy jsou v sídle vzácnou přírodní hodnotou a zvyšují jeho přitažlivost.
- Volba dřevin a travních směsí má být kompatibilní s místními přirozenými společenstvy (LÖW, MÍCHAL, 2003).

- Měřítko stavby musí být nejen přiměřené její funkci, ale také proporcionální k sousedním stavbám.
- Forma a uspořádání staveb při nutném rozšíření sídla mají respektovat současný charakter zástavby.
- Rozšíření a úpravy existujících staveb mají rezonovat s jejich dochovaným stylem, uspořádáním detailů i použitými materiály.
- Okna jsou očima stavby a mají být měněna jen v případě naprostého nezbytí a tak, aby úprava nerušila dosavadní charakter stavby (LÖW, MÍCHAL, 2003).

2.7.4 Barvy a materiály budov

- Zemité barvy nejlépe doplňují přírodní prostředí venkova ve všech ročních obdobích.
- Jasné barvy opticky přitahují a stavbu zvýrazňují (stavba vizuálně „expanduje“), zatímco tmavé barvy stavbu opticky zmenšují (stavba vizuálně ustupuje).
- Stavby působí stabilněji a méně nápadně, když jsou jejich střechy tmavší než stěny.
- Použité materiály mají být přiměřené podnebí, ekologickým danostem lokality, textuře a měřítku zástavby místa, aby dlouhodobě vzdorovaly povětrnosti.
- Užití řady rozmanitých materiálů na jediné budově narušuje její vizuální jednotu (LÖW, MÍCHAL, 2003).

Takto vzniklé prostředí nám nabízí nejen možnosti pro šetrné bydlení, ale i pro šetrnou práci a rekreaci, přičemž samozřejmě vždy z přírody něco bereme a něco do ní zase vkládáme, ale v našem případě tak, abychom co nejméně do přírodních zákonitostí zasahovali nebo je narušovali a co nejvíce podporovali. Jde tedy pouze o relativní hodnocení, vždy ve srovnání s něčím (průměrným či konkrétním, v místě a čase) (KOVÁŘ, 2004).

2.7.5 Umístění objektu na parcele

Důležitá je vždy rozumná a tvořivá návaznost na místní tradice, které se ale v průběhu doby proměňovaly a byly ovlivněny i sociálním postavením stavebníka (LÖW, MÍCHAL, 2003).

Umíme dnes vlastně sestavit dobrý zastavovací plán pro rodinné domy, když je po nich tak silná poptávka? Domy ovlivňují venkovní prostor svým umístěním, tvarem a velikostí. V městské zástavbě platí mezi rozměrem venkovního prostoru a rozměrem domu vzájemný vztah (HNILIČKA, 2005).

Dům by se měl co nepřírozeněji začlenit do krajiny, do sídla, či také do zahrady. Aby lidé pobývající na zahradě vnímali přítomnost domu, ale aby je nerušil, nevyhrožoval, nepřevyšoval, nebyl agresivní k přirozenému prostředí, aby nechtěl za každou cenu ohromit, upoutat. To uměli skvěle naši předkové, vesnice byly v krajině jak vrostlé (KOVÁŘ, 2004).

Rodinné domy se v dnešní společnosti těší velké oblibě. Jsou snem o nejdokonalejším bydlení, k jehož naplnění jsou lidé ochotni vynaložit mnoho úsilí, peněz a obětavé péče (HNILÍČKA, 2005).

Domníváme se, že navrhnout dílo citlivé a uměřené, harmonické a skromné je větší umění a počín, než navrhnout něco mimořádně vtíravého a odosobněného, včetně čistých kompozic funkcionalistů (KOVÁŘ, 2004).

Obr. č. 2 Altán v klášterní zahradě v Doksanech. Pocit, že se člověk právě dotýká nějaké podstaty této země (CÍLEK, 2012).

Demokratický způsob rozhodování, který je doposud nejspravedlivějším nalezeným systémem, činí z urbanistického plánování velmi složitý proces zasahující mnoho lidských činností. V této souvislosti se do středu pozornosti dostávají otázky cílů, kterým tyto rozhodovací procesy slouží (HNILÍČKA, 2005).

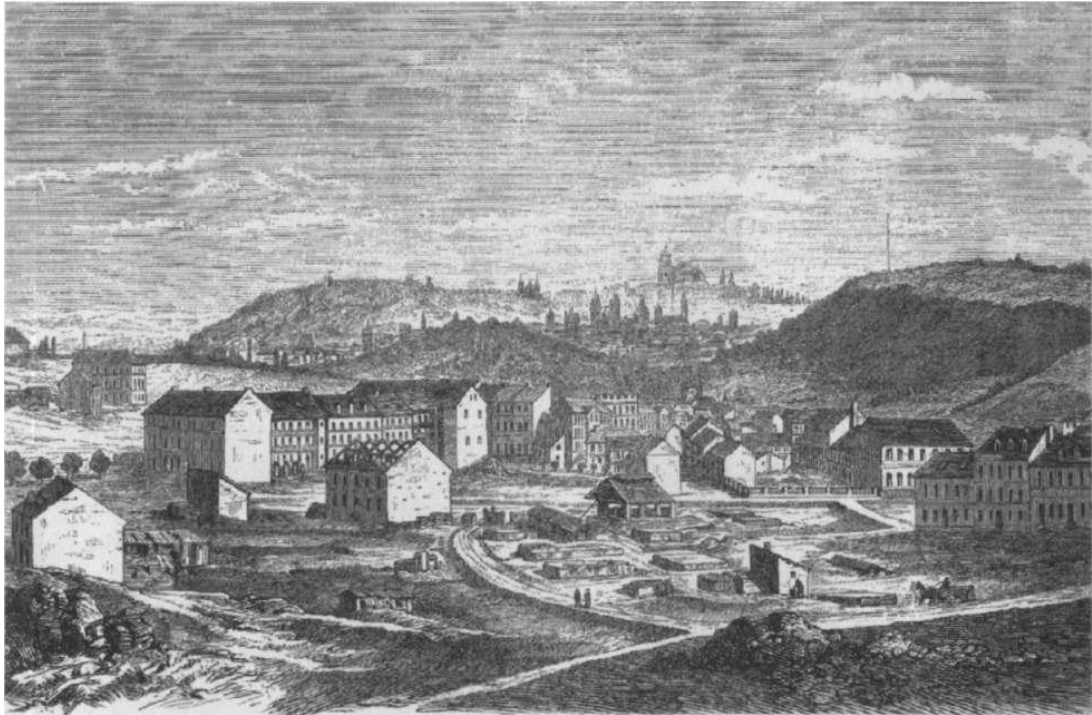
2.8 SUBURBANIZACE

Suburbanizaci lze považovat za přirozený a nevyhnutelný proces rozvoje metropolitních regionů. Tendence koncentrace (lidí, kapitálu, materiálních toků, aktivit a informací) do jader metropolitních regionů a následná dekoncentrace způsobující plošný růst vnějších částí metropolitních regionů je dokumentovaná v celé historii vývoje osídlení v různých částech světa (OUŘEDNÍČEK, ŠPAČKOVÁ, NOVÁK, 2013).

Satelitní městečka nejsou samostatnými malými městy. Jsou naplánována pouze k bydlení a většinou jim chybí obchody, služby, školy a další vybavenost, kterou musí suplovat stávající obce. Především mateřské a základní školy nejsou na přistěhovalce připraveny. Starostové menších obcí si na druhou stranu od nově příchozích slibují přísun peněz z jejich daní. Ten ovšem není jistý, protože podnikatelé nejsou nuceni sídla firem přehlašovat a mohou si je ponechat na jiných adresách (HNILIČKA, 2005).

Rodinné domy v suburbiích však budou trvale představovat atraktivní typ bydlení pouze pro obyvatelstvo v určité fázi rodinného cyklu (rodiny s dětmi). I na oslabování suburbanizace poukazují v případě zázemí Českých Budějovic (KUBEŠ, ŠVEC, 2009).

Ochrana krajiny závisí hlavně na stupni urbanizace. Město či obecně lidská sídla určují a budou určovat ráz krajiny domova. Růst měst se dnes odehrává dvojím způsobem - jednak zvelebováním vnitřní zástavby, takzvanou gentrifikací (podle anglického slova „gentry“, které označuje nižší šlechtu), a dále rozvojem suburbií, které E. Kohák nazývá „králíkámami naplacato“, na rozdíl od socialistických sídlišť jako „králíkáren na výšku“. Suburbie, replikovaný soukromý prostor, je vhodná pro mladší lidi s vlastním automobilem a nedostatkem volného času (CÍLEK, 2005).

Obr. č. 3 Přibližně v polovině 19. století padly hradby a města se během dvou tří desetiletí přelila do okolní krajiny. Žižkov po roce 1850. V popředí stojí cihelna, v které se na místě vyráběly cihly pro stavbu města. Jednotlivé domy „vyskakují“ z polí jako v „české Kalifornii“ - tak psal o Žižkově Ignát Herrmann. Vpravo v pozadí je holý, kozami vypasený hřbet Vítkova, který je z obou stran ohlodaný lomy. Napříč Vítkovem můžeme tušit napůl zasypaný příkop středověké fortifikace (xylografie podle kresby F. Chalupy) (CÍLEK, 2005).

2.8.1 Dopady suburbanizace

Dopady suburbanizace jsou rozmanité a je možno je sledovat z ekonomického, sociálního nebo environmentálního pohledu. Analýza suburbanizace jako procesu, který redistribuuje obyvatelstvo i jeho aktivity z jádrového města do zázemí umožňuje hodnotit dopady tohoto procesu diferencovaně ve zdrojových i cílových oblastech. Po uskutečnění řady empirických výzkumů je zřejmé, že suburbánní rozvoj ovlivňuje společnost i krajinu metropolitních regionů mnohem komplexněji než bylo popisováno v prvních teoretických úvahách o tomto procesu. v následujícím textu uvádíme příklady jak negativních, tak i pozitivních dopadů suburbanizace v České republice (OUŘEDNÍČEK, ŠPAČKOVÁ, NOVÁK, 2013).

2.8.2 Zapečetěná území

S urbanizací území se výrazně zvyšuje podíl nepropustných povrchů (zastavěné a zpevněné plochy), čímž vzniká tzv. „zapečetěné“ území. Již známé

důsledky „zapečetění“ představuje zvýšený povrchový odtok. V případech intenzivních či dlouhodobějších srážek mohou vznikat havarijní situace v kanalizační síti, ČOV či hrozba lokální povodně (KÖRNER a kol., 2009).

2.8.3 Možnosti využití výsledků výzkumu suburbanizace v praxi

Studium procesu suburbanizace má pochopitelně i praktický smysl, který lze dokumentovat v několika rovinách. Vidíme to již v pedagogické praxi, neboť poznání příčin, mechanismů a důsledků suburbanizace má přínos zejména v předání stěžejních informací o tomto procesu budoucím odborníkům na územní rozvoj, územní plánování a rozhodování v území. Osvětová a informační činnost může být nasměrována v zásadě ke dvěma okruhům příjemců:

1) přímým aktérům suburbánního rozvoje zodpovědným za jednotlivá klíčová rozhodnutí v průběhu utváření legislativních norem, územního plánování, stavebního procesu nebo dalšího nakládání s územím;

2) širší odborné i laické veřejnosti, která může prostřednictvím médií nebo veřejných aktivit vytvářet tlak na aktéry uvedené v první skupině (OUŘEDNÍČEK, ŠPAČKOVÁ, NOVÁK, 2013).

2.8.4 Vazba na územní plán (ÚP)

Kvantifikací podílu zastavěných a zpevněných ploch ze zastavitelných ploch v ÚP se ovlivňuje rozsah zapečetěného území. Investoři, z jejich hlediska logicky, se snaží vytěžit maximum ze zastavitelných ploch vymezených v ÚP. Požadují mít možnost realizovat výstavbu na co největší části zastavitelné plochy. Urbanistovi legitimně přísluší navrhopvat, jako součást urbanistické koncepce území, rozsah a rozmístění zastavitelných ploch. Určuje tak jeden z prostorových parametrů nové výstavby v dané lokalitě (KÖRNER a kol., 2009).

2.9 KATASTR NEMOVITOSTÍ – DLE ZÁKONA Č. 256/2013 SB.

2.9.1 Evidované objekty v katastru nemovitostí

Nemovitosti se v katastru evidují podle katastrálních území.

- a) pozemky v podobě parcel,
- b) budovy spojené se zemí pevným základem, a to
 - 1. budovy, kterým se přiděluje popisné nebo evidenční číslo,
 - 2. budovy, kterým se popisné nebo evidenční číslo nepřiděluje a které nejsou příslušenstvím jiné stavby evidované na téže parcele,
- c) byty a nebytové prostory vymezené jako jednotky podle zvláštního zákona v budovách (dále jen "byty a nebytové prostory"),
- d) rozestavěné budovy nebo byty a nebytové prostory, které budou podléhat evidenci podle odstavce 1 písm. b) nebo c), požádá-li o to vlastník nemovitosti (dále jen "vlastník") nebo jiná osoba oprávněná z práva, které se zapisuje do katastru, (dále jen "jiný oprávněný"),
- e) rozestavěné budovy nebo byty a nebytové prostory, které budou podléhat evidenci podle odstavce 1 písm. b) nebo c), v souvislosti se vznikem, změnou nebo zánikem věcného práva k nim,
- f) stavby spojené se zemí pevným základem, o nichž to stanoví zvláštní předpis.

2.9.2 Neevidované objekty

V katastru se neevidují drobné stavby a stavebních úprav, kterými se nemění vzhled stavby, nezasahuje se do nosných konstrukcí stavby, nemění se způsob užívání stavby.

2.9.3 Členění pozemků v katastru nemovitostí

Pozemky se člení podle druhů na ornou půdu, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady, trvalé travní porosty (dále jen "zemědělské pozemky"), lesní pozemky, vodní plochy, zastavěné plochy a nádvoří a ostatní plochy.

2.9.4 Náležitosti evidované k nemovitostem v katastru nemovitostí

- a) právní vztahy zapisované podle zvláštního zákona,
- b) příslušnost organizačních složek státu a státních organizací hospodařit s majetkem státu
- c) právo hospodařit s majetkem státu
- d) správa nemovitostí ve vlastnictví státu

- e) oprávnění městských částí hlavního města Prahy hospodařit se svěřeným majetkem hlavního města Prahy
- f) oprávnění městských částí statutárních měst hospodařit se svěřeným majetkem statutárních měst
- g) správa nemovitosti, vykonávaná organizační složkou nebo příspěvkovou organizací zřízenou územním samosprávným celkem
- h) příslušnost k organizační složce právnické osoby, pokud je zapsána v obchodním nebo jiném zákonem stanoveném rejstříku a vedoucí této organizační složky je oprávněn nakládat s nemovitostí evidovanou v katastru jménem právnické osoby, k níž organizační složka přísluší
- i) další skutečnosti podle povahy evidované věci, které jsou na základě tohoto zákona obsahem katastru.

2.9.5 Ostatní evidence

Nemovitosti důležité z hlediska obrany, vnitřního pořádku a bezpečnosti se evidují způsobem dohodnutým s Ministerstvem obrany, Ministerstvem vnitra a Ministerstvem spravedlnosti (Zákon č. 256/2013 Sb.).

3. METODIKA

Při tvorbě této práce bylo postupováno dle předem stanovených osnov. První polovina práce byla vytvořena formou rešerše pomocí citací autorů, kteří se věnují danému téma. Cílem rešerše je definovat všechny dotčené pojmy týkající se výstavby na rozhraní intravilánu a extravilánu. Základem druhé poloviny diplomové práce jsou kvalitní vstupní údaje, jako jsou fotografie, výsledky měření a veřejný průzkum. Fotografie byly pořízeny z ptačí perspektivy při obhlídkovém letu nad řešeným územím a pozemním průzkumem. Měření bylo prováděno pomocí laserového měřiče a odrazné desky. Získaná data byla převedena do softwaru a následně z nich byly objekty vymodelovány. Veřejný průzkum byl proveden z důvodu objektivního hodnocení nově navržených řešení objektů, jelikož subjektivní vnímání krajiny není pro hodnocení nově navržených objektů vhodné.

3.1 CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ

Kraj: Jihočeský

Okres: Strakonice, Prachatice

Řešené objekty se nacházejí na hranici okresů Strakonice a Prachatice. Vybrané objekty se nachází v katastrálním území Blanice a Šipoun, na okraji malých měst, vesnic, ale i jako samostatné prvky v krajině. Většina okolních pozemků je zemědělsky využívána.

Pro zpracování této studie bylo vybráno pět objektů v krajině, ke kterým byla pořízena fotodokumentace, následná 3D modelace a zasazení zpět do krajiny.

3.2 ZÍSKÁNÍ PODKLADŮ

Území bylo pro potřeby této práce částečně zmapováno v předchozí bakalářské práci. Bylo tedy nutné doplnit podklady o nové fotografie, rozměry zkoumaných objektů a 3D modelace. Každý zkoumaný objekt byl znovu nafocen z ptačí perspektivy a změřen pomocí laserového měřiče. Následně byla získaná data převedena v pomocném softwaru do digitální podoby a 3D modelu. Na objektech byly dále v terénu zjištěny použité materiály a přibližné stáří objektů.

Fotografické podklady:

Fotografie zájmových objektů byly pořízeny dvěma způsoby:

a) nafocení objektů ze země, tak aby bylo znatelné, jakým způsobem zapadá nebo nezapadá objekt do okolní krajiny. Fotografie byly pořízeny z přístupových komunikací i z terénu přístupného pouze pěšky.

b) nafocení objektů ze vzduchu. K pořízení fotografií z ptačí perspektivy bylo využito vyhlídkové letadlo Skyleader 400. Fotografie byly pořízeny z několika přeletů nad zájmovými objekty. Z těchto fotografií je dobře znatelné působení objektů v krajině na úrovni větších územních celků.

Podklady pro tvorbu grafů:

K objektivizaci hodnocení výsledných nových barevných provedení byl proveden průzkum. Tohoto průzkumu se zúčastnilo sto subjektů v různých věkových kategoriích od vysokoškolských studentů po penzisty. Vyjma vysokoškolské kategorie byl kladen důraz na to, aby byly subjekty různě společensky postavené. Průzkum spočíval ve výběru oslovených subjektů takové barevné varianty, která se jim při znovu umístění do krajiny nejvíce líbí. Následně byly všechny hlasy sečteny a vloženy do softwaru Microsoft Excel k tvorbě grafů.

Použitý software:

Adobe Photoshop Elements 10, oficiální zakoupená licence

ArcGIS 10, výuková verze

Graphisoft, Archicad 14, výuková verze

Microsoft Excel a Word

Postup prací v Graphisoft, Archicad 14:

Založení nového projektu, nastavení pracovní plochy a tloušťky čar, modelace probíhala dle rozměrů z terénního měření. Model objektu byl tvořen pomocí nástroje zeď, sloup, okno, střecha, všechny tyto nástroje byly upraveny pomocí funkce nastavení prvku, kliknutím pravým tlačítkem na nástroj - nabídka funkcí – nastavení, kde je možné otevřít paletu s možnostmi jak upravovat vybraný

nástroj - výška, šířka, délka, barva, 2D pohled, 3D pohled, vzhled na výkresu, po nastavení všech potřebných charakteristik začala tvorba modelu vybráním nástroje a kliknutím levým tlačítkem do výkresu v místě kde se bude objekt nacházet, délku, úhel, zalomení a napojení je možné regulovat během kreslení pomocí zadání požadované hodnoty do ukazatele, který se zobrazí ihned po kliknutí nástrojem do výkresu. Opakováním tohoto postupu byl vytvořen celkový model objektu. Pomocí klávesy F3 lze otevřít 3D pohled na hotový model. S takto vytvořením modelem je možno manipulovat pomocí funkce Orbit, která se nachází na dolní liště pracovní plochy, a otáčet dle potřeby do všech směrů. Následně byl nastaven požadovaný úhel pohledu totožný s úhlem pohledu z fotografií a uložen ve formátu .pdf a .jpeg.

Postup prací v Adobe Photoshop Elements 10:

Založení nového projektu, nahrání fotografie daného objektu, nahrání fotografie 3D modelu, pomocí funkce kouzelná hůlka byl oříznut 3D model a zkopírován do fotografie objektu v krajině, v nástrojích byla provedena aktivace přichytávacích bodů a mřížky, pomocí těchto nástrojů byl usazen oříznutý 3D model přesně na místo stávajícího objektu. Následně byla provedena kontrola správného usazení porovnáním se stávajícím objektem pomocí vypnutí viditelnosti 3D modelu. Takto vytvořené soubory byly uloženy ve formátu .pdf a .jpeg.

Postup prací v Microsoft Excel:

Založení nového souboru, vytvoření čtyř až pěti sloupečků, podle počtu hodnocených objektů, zapsání zjištěných dat s průzkumu mezi lidmi, vytvoření grafu pomocí funkce vložení výsečového grafu. Následně byl tento graf pojmenován, označeny jednotky a zkopírován do diplomové práce.

3.3 ZHODNOCENÍ PODKLADŮ

Podklady pro teoretickou část byly čerpány v Akademické knihovně Jihočeské univerzity, vědecké knihovně v Českých Budějovicích, knihovně ČVUT v Praze a z elektronického informačního zdroje Web of science (<http://apps.isiknowledge.com>). Pro tvorbu teoretické části týkající se krajiny, krajinného rázu, pozemkových úprav a územního plánování byl k dispozici dostatek podkladů, které se daným tématem zabývají. Naopak u téma intravilán a hlavně extravilán byl velký problém získat podklady s výjimkou zákona.

Teoretická část byla vytvořena tak, aby co nejlépe charakterizovala dotčená témata a zdůraznila prvky, na které se bylo potřeba v praktické části zaměřit.

Materiály pro praktickou část byly shromažďovány vlastním úsilím a na vlastní náklady třemi způsoby: nafocení zkoumaných objektů z letadla a pozemním průzkumem, modelací v popsaném programu a dotazováním v terénu.

4. VÝSLEDKY A DISKUZE

Mapa území:

Obr. č. 4 Mapa území s odkazy na řešené objekty (zdroj: vlastní)

4.1 BLANICE – KOSTEL SV. JILJÍ

Souřadnice WGS 84: 49°06'02.81"N, 14°04'19.29"E

Okres: Strakonice

Obec: Bavorov

Katastrální území: Blanice

Umístění stavby:

Kostel sv. Jiljí se nachází uprostřed vesnice Blanice, která leží 2,5 km jižně od Bavorova, na odbočce z výpadovky na Prachatice.

Obr. č. 5 Kostel sv. Jiljí v Blanici (zdroj: vlastní)

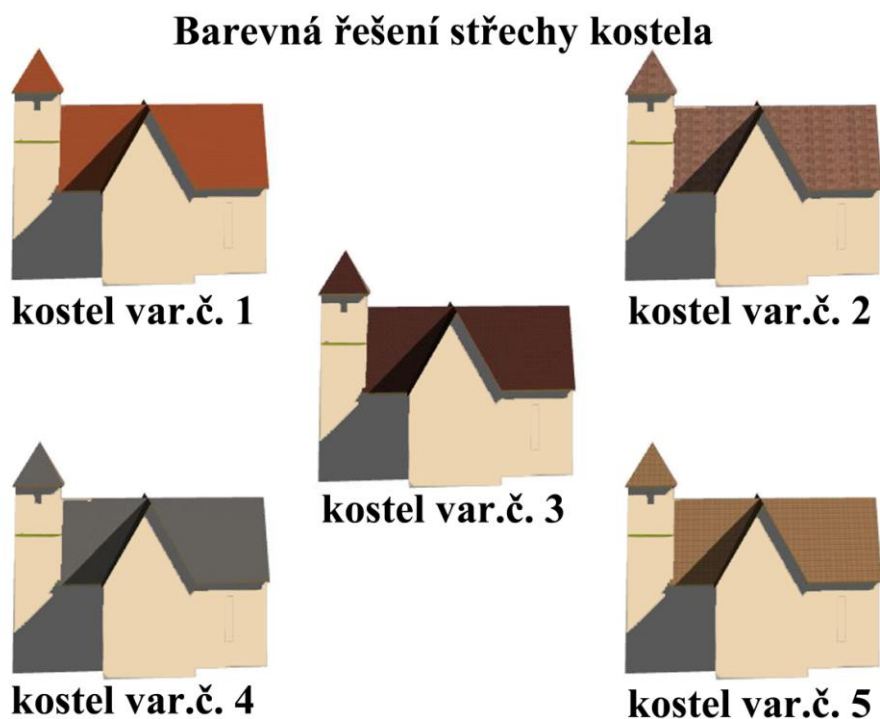
Hodnocení vzhledu budovy:

Kostel sv. Jiljí tvoří dominantu zkoumaného území. Omítka byla při rekonstrukci obarvena žlutou barvou a okna zvýrazněna barvou bílou. Sedlová střecha je opatřena pálenou taškou v cihlově červené barvě, který není dále dobarvována, jedná se o tzv. tašku režnou.

Kombinace těchto barev, které byly při rekonstrukci zvoleny na základě dochovaných dokumentů, zkrášluje pohled na krajinu v tomto území.

Zpracování digitálního modelu:

Při zpracování trojrozměrného modelu kostela svatého Jiljí a následném zasazování do krajiny nebylo cílem najít lepší barevné a materiálové řešení, jelikož reálné zpracování střechy a omítky do krajiny příjemně zapadá, ale ukázat způsob jakým bude působit kostel v krajině při změně barvy střešní krytiny. V modelaci byla řešena pouze střecha, jelikož z pohledového hlediska nejvíce ovlivňuje ráz stavby a následný pohled na krajinu. Na model střechy kostela bylo použito pět různých krytin, přičemž první z nich je totožná se skutečným řešením. Ostatní druhy krytin byly zvoleny tak, aby co nejlépe splývaly s okolní krajinou.

Obr. č. 6 Barevná řešení střechy kostela (zdroj: vlastní)

4.1.1 Blanický kostel – varianta č. 1

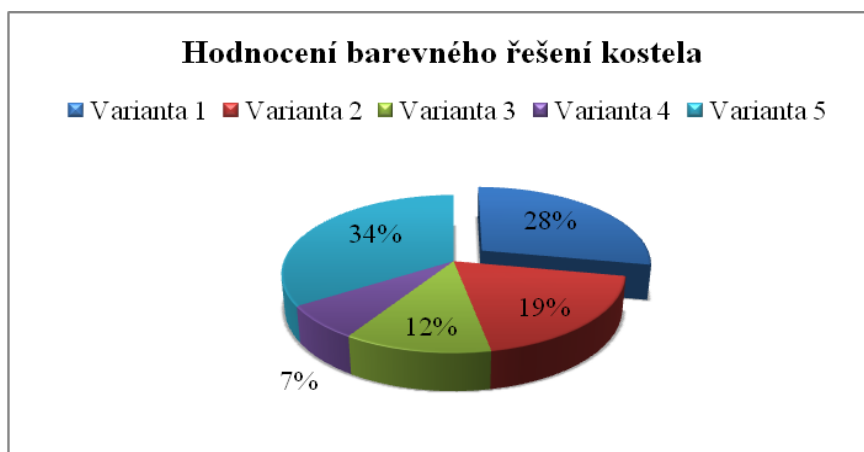
Obr. č. 7 Kostel - varianta č. 1 (zdroj: vlastní)

Typ použité střešní krytiny:

Na střechu první varianty kostela byla použita holandská pálená taška červenohnědá.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

28% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro kostel sv. Jiljí a okolní krajinu.

Graf č. 1 Hodnocení kostela - varianta č. 1 (zdroj: vlastní)

4.1.2 Blanický kostel – varianta č. 2

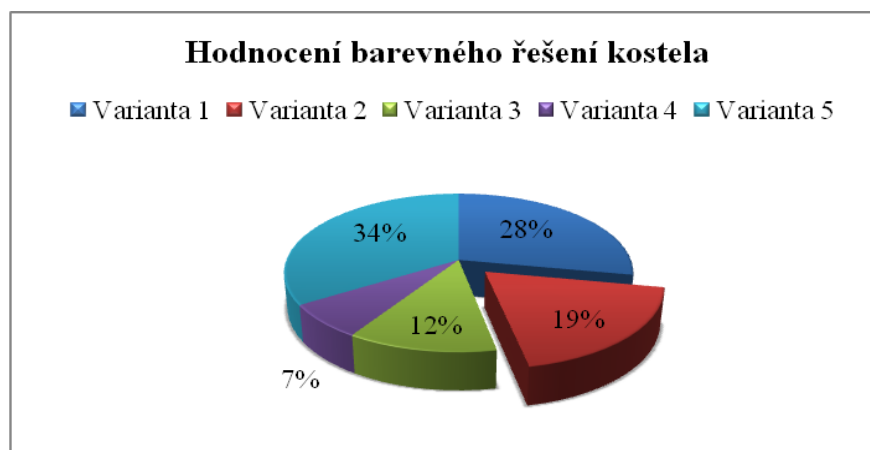
Obr. č. 8 Kostel - varianta č. 2 (zdroj: vlastní)

Typ použité střešní krytiny:

Na střechu druhé varianty kostela byla použita francouzská pálená taška světle hnědá.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

19% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro kostel sv. Jiljí a okolní krajinu.

Graf č. 2 Hodnocení kostela - varianta č. 2 (zdroj: vlastní)

4.1.3 Blanický kostel – varianta č. 3

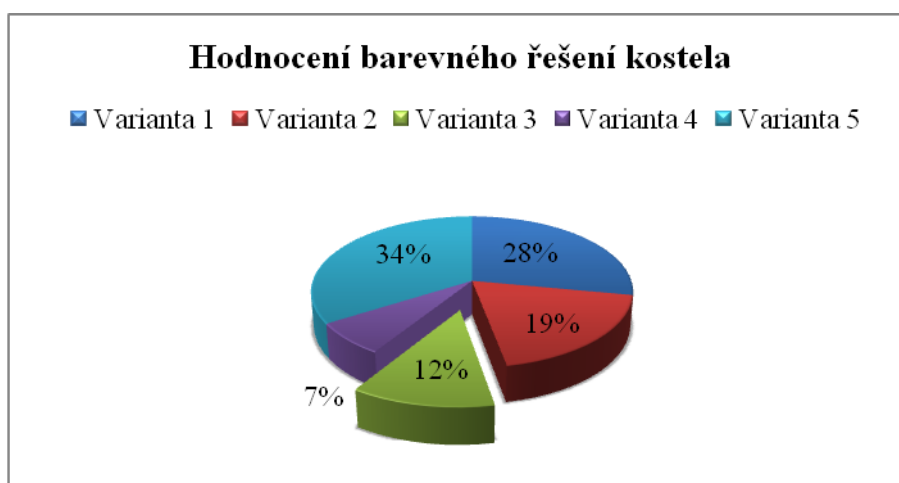
Obr. č. 9 Kostel - varianta č. 3 (zdroj: vlastní)

Typ použité střešní krytiny:

Na střechu třetí varianty kostela byla použita francouzská pálená taška hnědá.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

12% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro kostel sv. Jiljí a okolní krajinu.

Graf č. 3 Hodnocení kostela - varianta č. 3 (zdroj: vlastní)

4.1.4 Blanický kostel – varianta č. 4

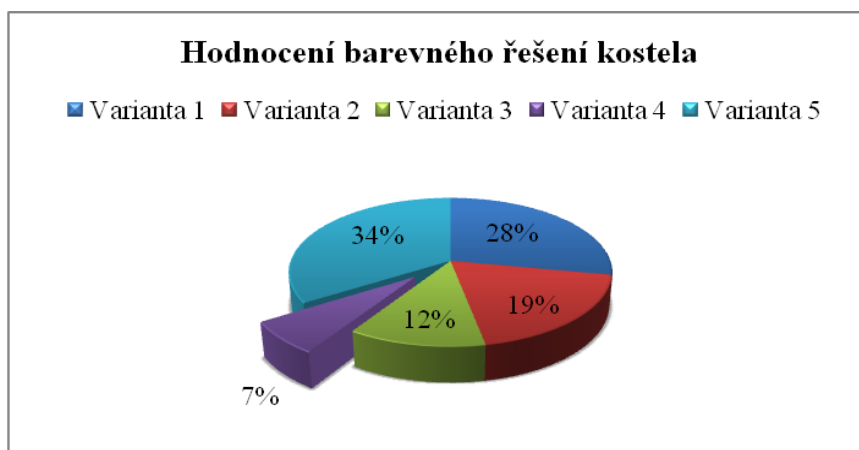
Obr. č. 10 Kostel - varianta č. 4 (zdroj: vlastní)

Typ použité střešní krytiny:

Na střechu čtvrté varianty kostela byla použita krytina z šedých asfaltových pásů.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

7% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro kostel sv. Jiljí a okolní krajinu.

Graf č. 4 Hodnocení kostela - varianta č. 4 (zdroj: vlastní)

4.1.5 Blanický kostel – varianta č. 5

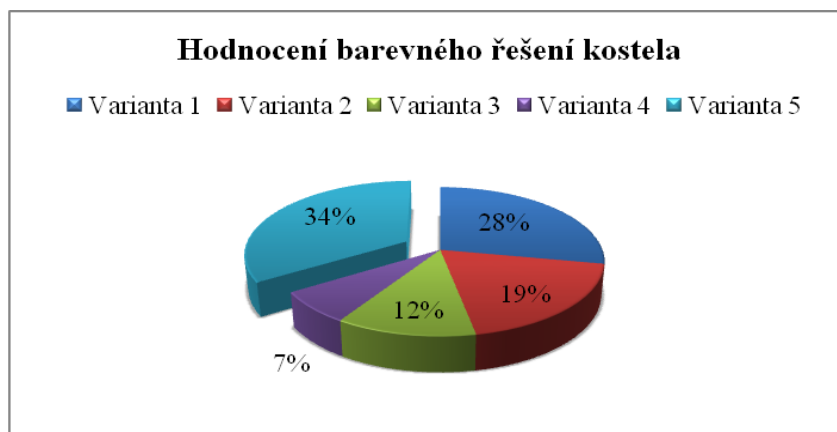
Obr. č. 11 Kostel - varianta č. 5 (zdroj: vlastní)

Typ použité střešní krytiny:

Na střechu poslední varianty kostela byla použita španělská pálená taška hnědá.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

34% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro kostel sv. Jiljí a okolní krajinu.

Graf č. 5 Hodnocení kostela - varianta č. 5 (zdroj: vlastní)

4.2 BLANICKÝ DVŮR – SKLADOVACÍ HALA

Souřadnice WGS 84:

49°05'19.05"N, 14°04'43.19"E

Okres: Prachatice

Obec: Strunkovice na Blanicí

Katastrální území: Šipoun

Umístění stavby:

Blanický dvůr se nachází zhruba půl kilometru jihovýchodně od vesnice Blanička. Zájmová budova tohoto statku se nachází 40 m východně od silniční komunikace a jedná se o skladovací halu.

Obr. č. 12 Skladovací hala u Blanického dvora (zdroj: vlastní)

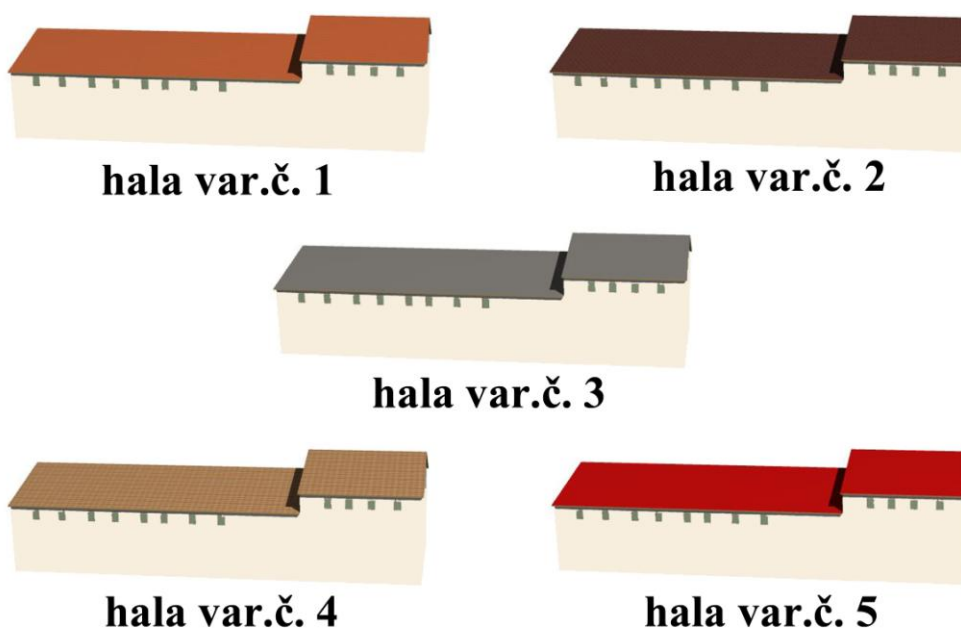
Hodnocení vzhledu budovy:

Skladovací hala byla vybudována v roce 2011 a využívá se ke skladování obilovin. Nosnou konstrukci tvoří systém horizontálních a vertikálních ocelových nosníků, na kterých jsou pomocí šroubů a svorníků přidělány stěnové panely. Střecha haly je tvořena profilovanými plechy, které jsou opatřeny syntetickým nátěrem sytě červené barvy. Díky takto zvolené barvě střešního pláště dochází k nežádoucímu zviditelnění stavby v krajině, ve všech ročních obdobích.

Zpracování digitálního modelu:

Tento objekt byl vybrán z důvodu jednoznačně rušivého vlivu okolní krajiny. Červená barva střechy vyčnívá z krajiny na velkou vzdálenost a skladovací hala Blanického dvora se tak stává nepřehlédnutelnou. Z tohoto důvodu byly navrženy čtyři vhodnější barvy střechy, které by harmoničtěji spojily skladovací halu s okolím. Střecha skladovací haly je vyrobena z profilovaných plechů, opatřených základovým a vrchním nátěrem. Případná změna barvy střechy by tedy mohla přijít v okamžiku, kdy bude v rámci údržby nutné střechu znovu natřít.

Barevná řešení střechy haly u Blanického dvora

Obr. č. 13 Barevná řešení střechy haly u Blanického dvora (zdroj: vlastní)

4.2.1 Skladovací hala – varianta č. 1

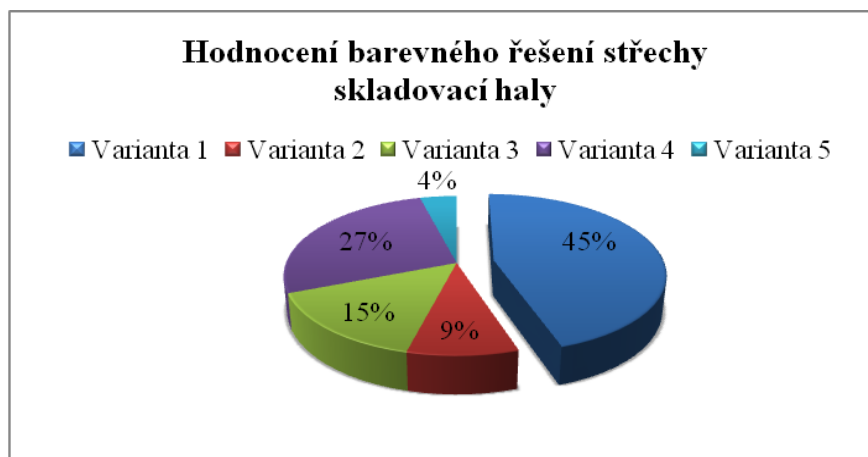
Obr. č. 14 Skladovací hala - varianta č. 1 (zdroj: vlastní)

Typ použité střešní krytiny:

Na střechu první varianty skladovací haly byla použita holandská pálená taška červenohnědá.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

45% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro skladovací halu u Blanického dvora a okolní krajinu.

Graf č. 6 Hodnocení skladovací haly - varianta č. 1 (zdroj: vlastní)

4.2.2 Skladovací hala – varianta č. 2

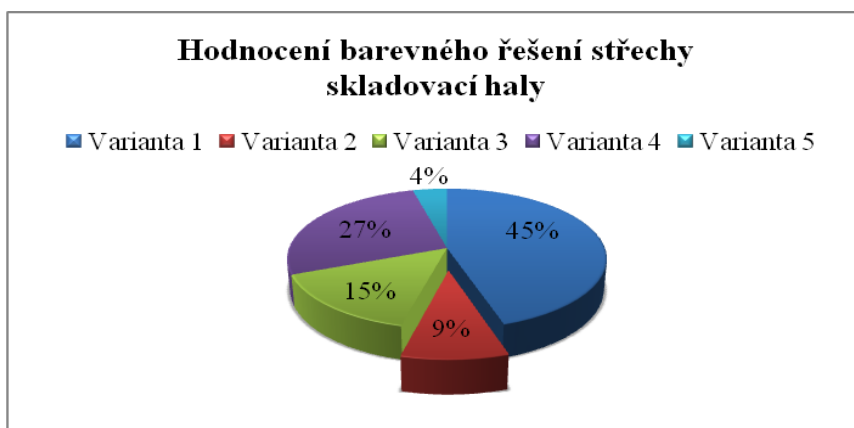
Obr. č. 15 Skladovací hala - varianta č. 2 (zdroj: vlastní)

Typ použité střešní krytiny:

Na střechu druhé varianty skladovací haly byla použita francouzská pálená taška hnědá.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

9% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro skladovací halu u Blanického dvora a okolní krajinu.

Graf č. 7 Hodnocení skladovací haly - varianta č. 2 (zdroj: vlastní)

4.2.3 Skladovací hala – varianta č. 3

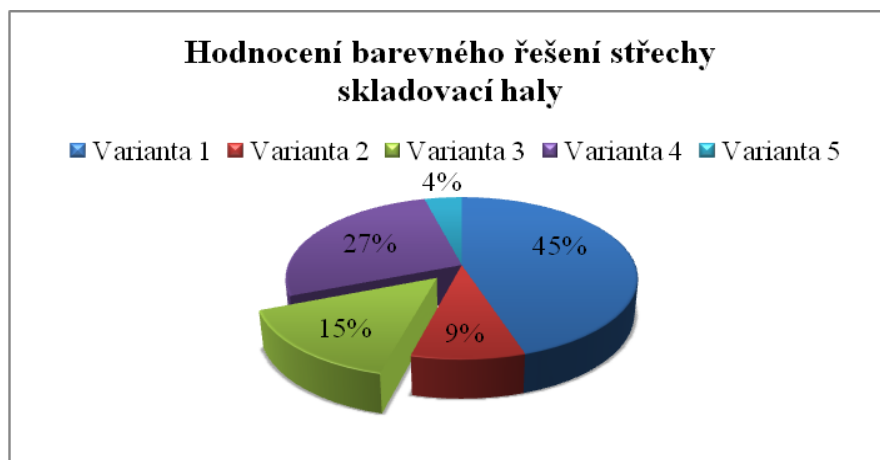
Obr. č. 16 Skladovací hala - varianta č. 3 (zdroj: vlastní)

Typ použité střešní krytiny:

Na střechu třetí varianty skladovací haly byl použit šedý asfaltový šindel.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

15% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro skladovací halu u Blanického dvora a okolní krajinu.

Graf č. 8 Hodnocení skladovací haly - varianta č. 3 (zdroj: vlastní)

4.2.4 Skladovací hala – varianta č. 4

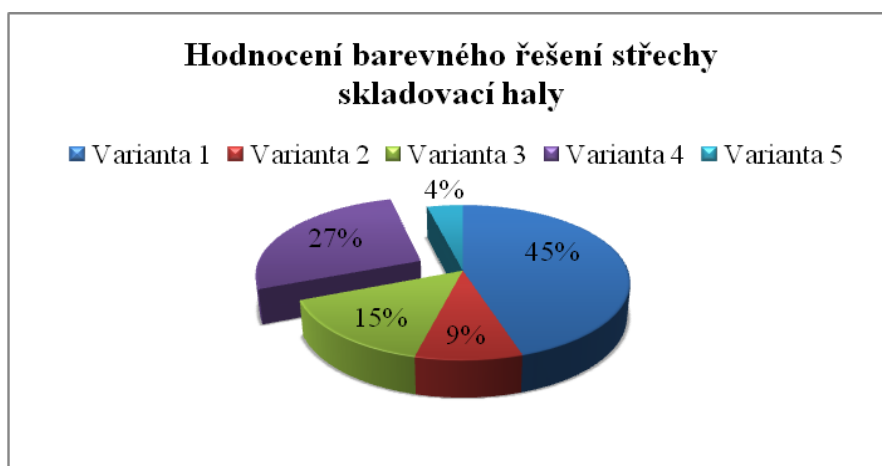
Obr. č. 17 Skladovací hala - varianta č. 4 (zdroj: vlastní)

Typ použité střešní krytiny:

Čtvrtá varianta střechy skladovací haly byla navržena s béžovým nátěrem.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

27% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro skladovací halu u Blanického dvora a okolní krajinu.

Graf č. 9 Hodnocení skladovací haly - varianta č. 4 (zdroj: vlastní)

4.2.5 Skladovací hala – varianta č. 5

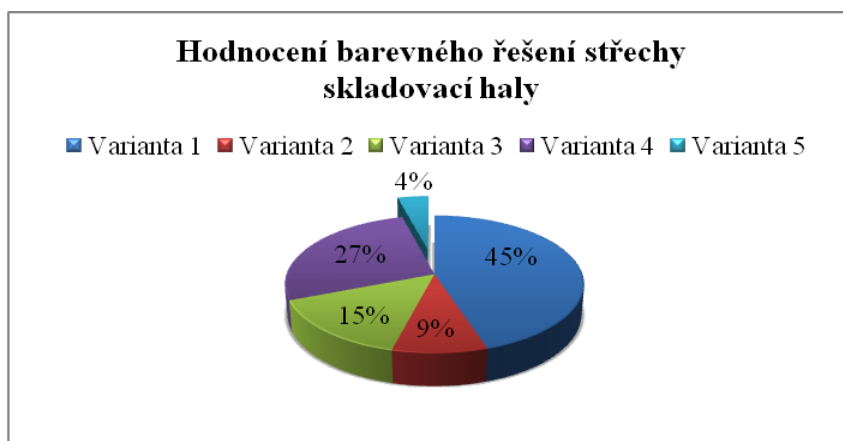
Obr. č. 18 Skladovací hala - varianta č. 5 (zdroj: vlastní)

Typ použité střešní krytiny:

Poslední varianta střechy skladovací haly byla navržena se stejnou barvou, jako je ve skutečnosti – červený nátěr.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

4% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro skladovací halu u Blanického dvora a okolní krajinu.

Graf č. 10 Hodnocení skladovací haly - varianta č. 5 (zdroj: vlastní)

4.3 LETIŠTNÍ HANGÁR STRUNKOVICE

Souřadnice WGS 84:

49°04'48.10"N, 14°04'31.28"E

Okres: Prachatice

Obec: Strunkovice nad Blanicí

Katastrální území: Šipoun

Umístění stavby:

Letiště se situovává 1km východně od Strunkovic nad Blanicí. Celé letiště je obklopeno zemědělsky využívanou ornou půdou, včetně přistávací dráhy, která je 900m dlouhá a její povrch tvoří travní porost.

Obr. č. 119 Hangár letiště Strunkovice (zdroj: vlastní)

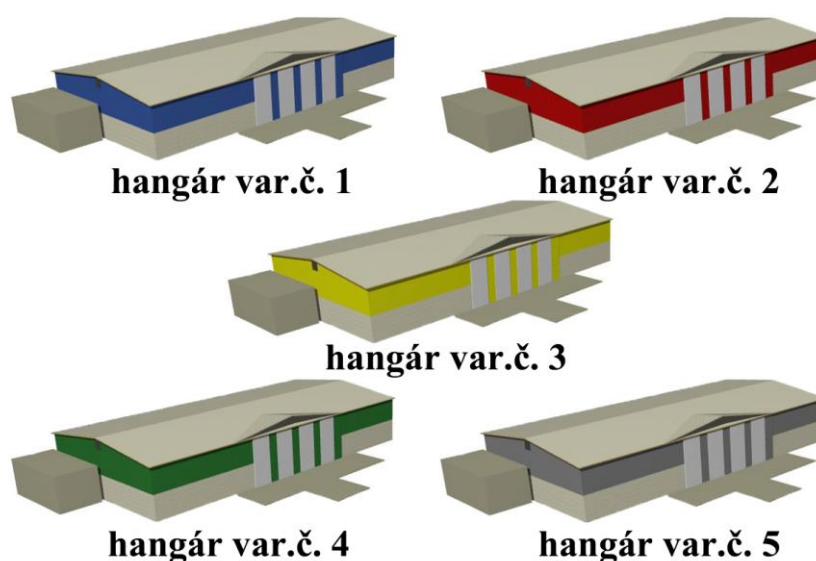
Hodnocení vzhledu budovy:

Budova řešeného letištního hangáru, určeného k parkování letadel, je tvořena ocelovou nosnou konstrukcí, na kterou jsou pomocí šroubů přichyceny profilované plechové tabule, a to jak na obvodových stěnách, tak na střešní konstrukci. Střešní plechy jsou opatřeny světle šedým syntetickým nátěrem v několika vrstvách. Profilované plechy obvodových stěn mají nátěr světle modré barvy, který při pohledu na krajinu, vystupuje a ruší její ráz.

Zpracování digitálního modelu:

Budova letištního hangáru byla vybrána z opačného důvodu, než dvě předchozí budovy. Oproti skladovací hale Blanického dvora má však nátěr světle šedé barvy. Problémovým aspektem této budovy jsou její obvodové stěny, respektive použitá barva. Modrá barva obvodových stěn vypadá při pohledu na krajinu cizorodě a nezapadá do harmonické krajiny této oblasti. Jelikož stěny jsou natřeny modrou barvou zhruba od poloviny obvodové zdi až ke střeše, byla navržena změna právě této části. Bylo vytvořeno pět možných variant, které mají oproti předchozím objektům výraznější a rozmanitější barvy. Rozmanitější barvy byly zvoleny vzhledem k současné barvě a tedy předpokládané zálibě majitelů a správců ve výrazných barvách.

Barevná řešení letištního hangáru

Obr. č. 20 Barevná řešení letištního hangáru (zdroj: vlastní)

4.3.1 Letištní hangár – varianta č. 1

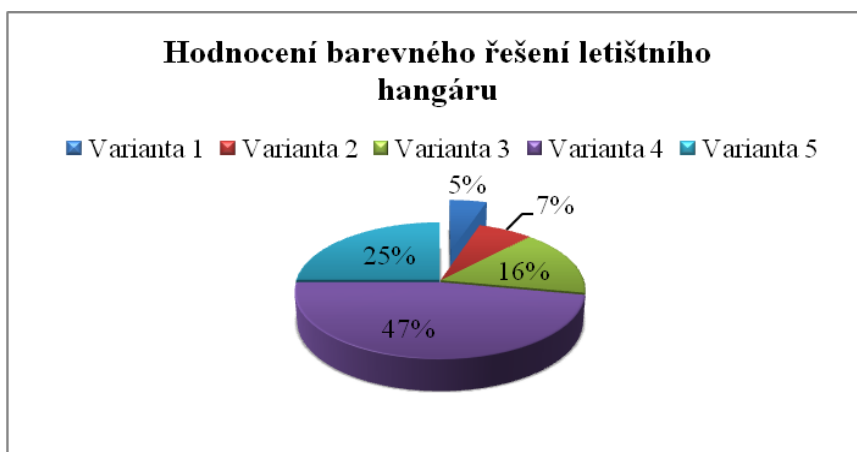
Obr. č. 21 Letištní hangár – varianta č. 1 (zdroj: vlastní)

Barva použitá pro obvodové stěny:

Na první model letištního hangáru byla použita znovu modrá barva, ale s tmavším odstínem, který není tolik kontrastní.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

5% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro letištní hangár a okolní krajinu.

Graf č. 11 Hodnocení letištního hangáru - varianta č. 1 (zdroj: vlastní)

4.3.2 Letištní hangár – varianta č. 2

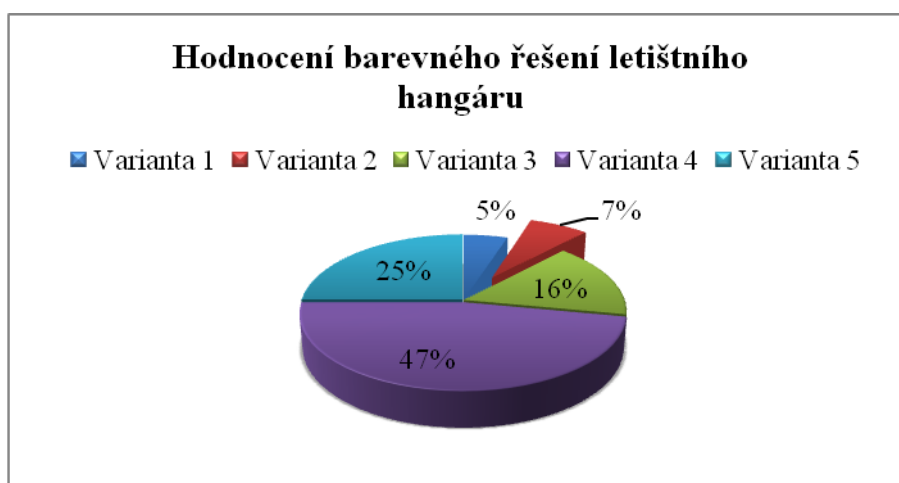
Obr. č. 22 Letištní hangár – varianta č. 2 (zdroj: vlastní)

Barva použitá pro obvodové stěny:

Druhá varianta letištního hangáru byla vymodelována s červenou barvou.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

7% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro letištní hangár a okolní krajinu.

Graf č. 12 Hodnocení letištního hangáru - varianta č. 2 (zdroj: vlastní)

4.3.3 Letištní hangár – varianta č. 3

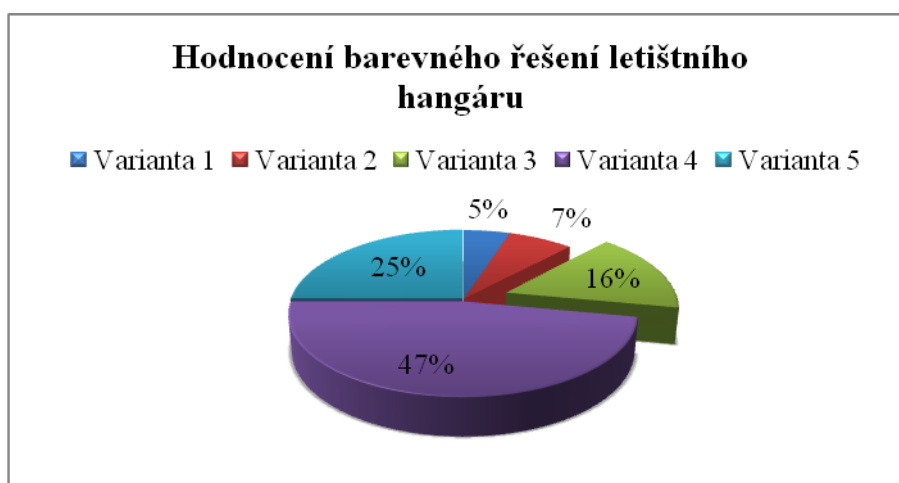
Obr. č. 23 Letištní hangár – varianta č. 3 (zdroj: vlastní)

Barva použitá pro obvodové stěny:

Na třetí variantu letištního hangáru byla použita barva sytá žlutá.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

16% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro letištní hangár a okolní krajinu.

Graf č. 13 Hodnocení letištního hangáru - varianta č. 3 (zdroj: vlastní)

4.3.4 Letištní hangár – varianta č. 4

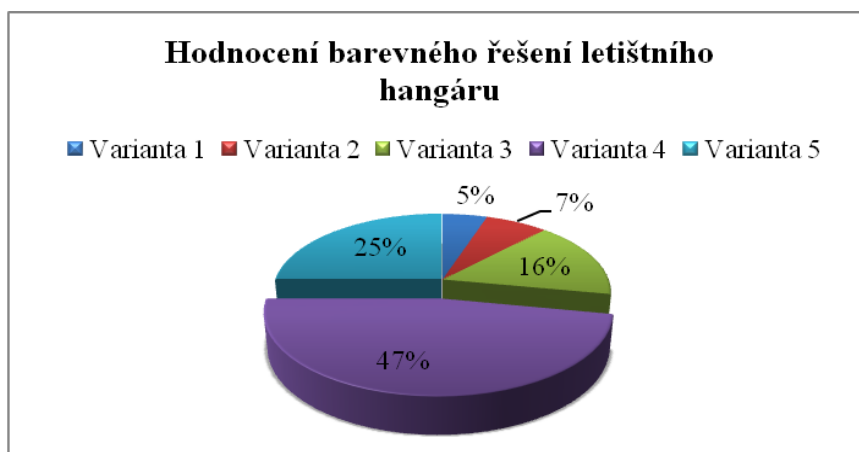
Obr. č. 24 Letištní hangár – varianta č. 4 (zdroj: vlastní)

Barva použitá pro obvodové stěny:

U čtvrté varianty letištního hangáru byla použita barva zelená, které je z použitých barev nejbližší přírodě a téměř splývá s okolím.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

47% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro letištní hangár a okolní krajinu.

Graf č. 14 Hodnocení letištního hangáru - varianta č. 4 (zdroj: vlastní)

4.3.5 Letištní hangár – varianta č. 5

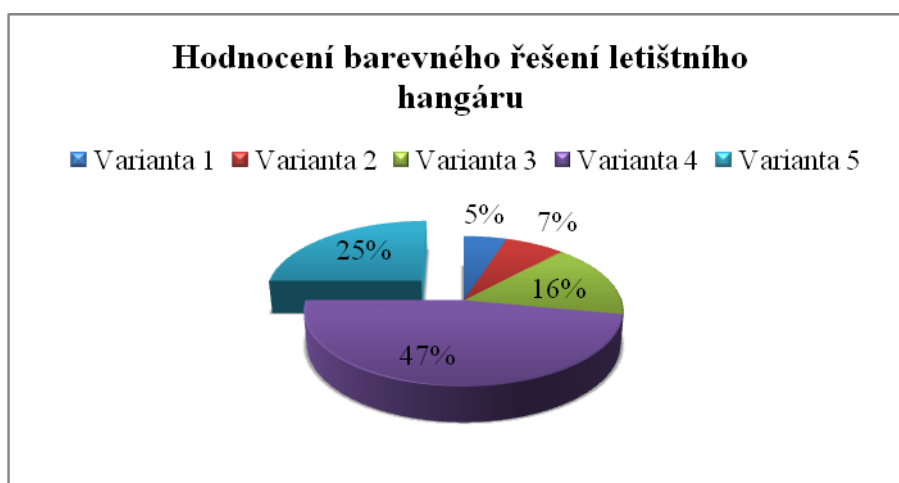
Obr. č. 25 Letištní hangár – varianta č. 5 (zdroj: vlastní)

Barva použitá pro obvodové stěny:

Poslední varianta letištního hangáru byla navržena s barvou šedou.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

25% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro letištní hangár a okolní krajinu.

Graf č. 15 Hodnocení letištního hangáru - varianta č. 5 (zdroj: vlastní)

4.4 LÁVKA V PŘÍRODĚ

Souřadnice WGS 84:

49°09'90.63"N, 14°07'52.62"E

Okres: Prachatice

Obec: Strunkovice nad Blanicí

Katastrální území: Blanice

Umístění stavby:

Čtvrtým objektem, který byl v rámci této práce řešen, je ocelová lávka přes řeku Blanici v blízkosti mlýnského náhonu a vesnice Blanice. Lávka se nachází 200m jihovýchodně od vesnice Blanice. Díky této lávce mohou lidé z Blanice snadno dojít na vlakovou zastávku Blanice.

Obr. č. 26 Lávka přes řeku Blanici (zdroj: vlastní)

Hodnocení vzhledu stavby:

Stavba lávky přemost'ující řeku Blanice je zhotovena z ocelových nosníků, dřevěných fošen a podpůrného železobetonového základu. Veškeré ocelové části lávky jsou natřeny světle modrou barvou. Tato barva působí v okolním prostředí nepřírozně a narušuje celkový dojem z této přírodní lokality.

Zpracování digitálního modelu:

Lávka je opatřena světle modrým nátěrem, který v lesním prostředí velice vyčnívá. Byly proto navrženy čtyři barevné varianty k porovnání, přičemž u varianty č. 1 jde pouze o změnu odstínu modré na tmavší odstín. Ostatními barvami v modelacích byly barvy červená, zelená a šedá. Na dřevěné prvky byla použita barva světlého dubu.

Barevná řešení ocelové lávky

lávka var.č. 1

lávka var.č. 2

lávka var.č. 3

lávka var.č. 4

Obr. č. 27 Barevná řešení ocelové lávky (zdroj: vlastní)

4.4.1 Lávka v přírodě – varianta č. 1

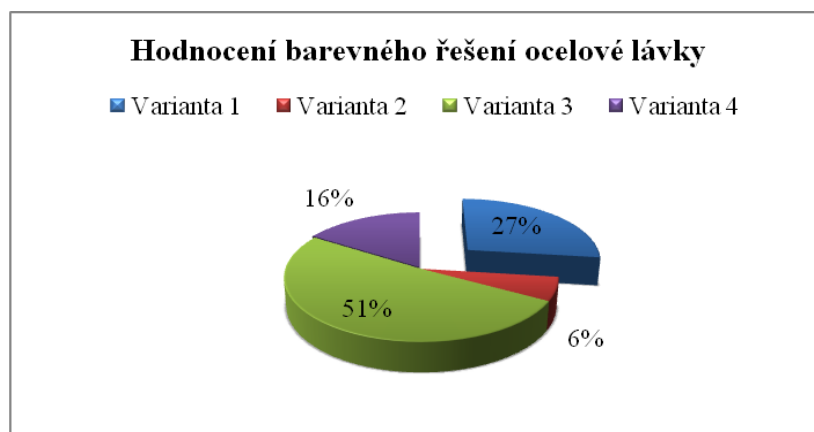
Obr. č. 28 Lávka přes řeku – varianta č. 1 (zdroj: vlastní)

Barva použitá pro ocelovou konstrukci:

První varianta modelu lávky byla navržena s tmavě modrou barvou oproti světlé modré, kterou je lávka opatřena ve skutečnosti.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

27% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro lávku a okolní krajinu.

Graf č. 16 Hodnocení ocelové lávky - varianta č. 1 (zdroj: vlastní)

4.4.2 Lávka v přírodě – varianta č. 2

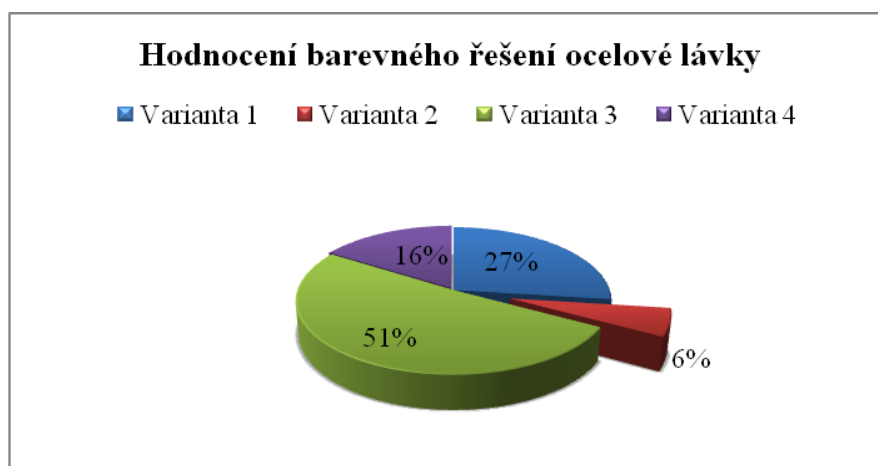
Obr. č. 29 Lávka přes řeku – varianta č. 2 (zdroj: vlastní)

Barva použitá pro ocelovou konstrukci:

Pro druhý model lávky byla použita sytá červená barva.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

6% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro lávku a okolní krajinu.

Graf č. 17 Hodnocení ocelové lávky - varianta č. 2 (zdroj: vlastní)

4.4.3 Lávka v přírodě – varianta č. 3

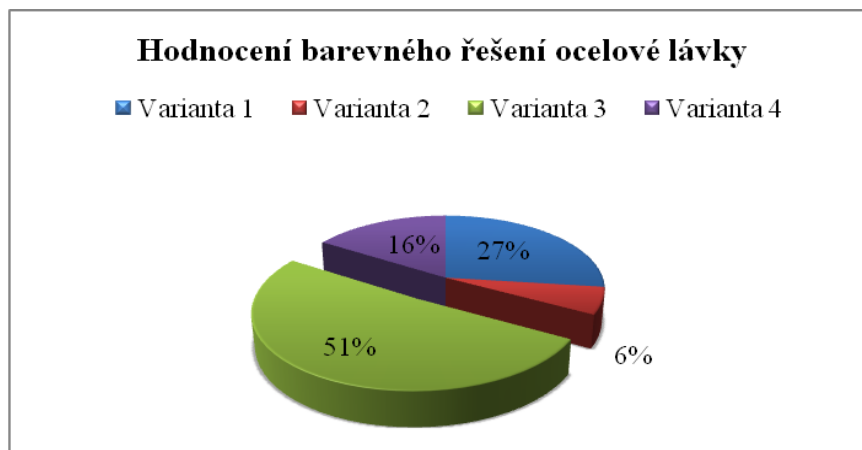
Obr. č. 30 Lávka přes řeku – varianta č. 3 (zdroj: vlastní)

Barva použitá pro ocelovou konstrukci:

Třetí varianta lávky v přírodě byla vymodelována s barvou tmavě zelenou, která je okolní přírodě nejbliže.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

51% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro lávku a okolní krajinu.

Graf č. 18 Hodnocení ocelové lávky - varianta č. 3 (zdroj: vlastní)

4.4.4 Lávka v přírodě – varianta č. 4

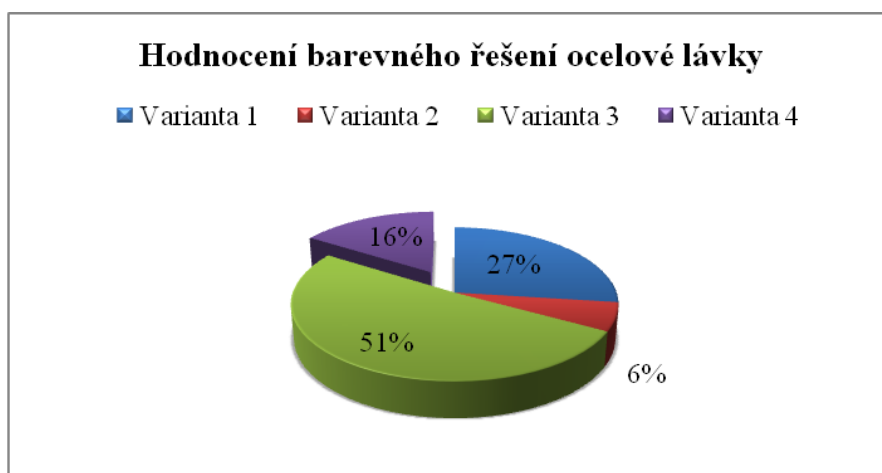
Obr. č. 31 Lávka přes řeku – varianta č. 4 (zdroj: vlastní)

Barva použitá pro ocelovou konstrukci:

Pro poslední model lávky byla použita šedá barva.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

16% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro lávku a okolní krajinu.

Graf č. 19 Hodnocení ocelové lávky - varianta č. 4 (zdroj: vlastní)

4.5 NOVÝ OBJEKT – SELSKÝ STATEK

Souřadnice WGS 84: 49°06'03.74"N, 14°03'56.32"E

Okres: Strakonice

Obec: Bavorov

Katastrální území: Blanice

Umístění stavby:

Nově navržený objekt se nachází na místě jednoho z hospodářských objektů nedaleko od vesnice Blanice a jedná se o budovu selského statku.

Obr. č. 32 Hospodářská usedlost (zdroj: vlastní)

Hodnocení architektury budovy:

Při návrhu nového objektu byl kladen důraz na dodržení vlastností typického selského sídla, kde budovy tvoří svojí dispozicí uprostřed uzavřený dvůr. Tento dvůr je z pohledové strany uzavřen velkými vraty. Inspirace pro tuto budovu byla čerpána v Otíně u Jindřichova Hradce, kde je takto vybudovaná celá čtvrť.

Zpracování digitálního modelu:

Budova selského statku byla modelována na základě fotografií historických budov z jižních Čech. Na základě fotografií a vlastního průzkumu byly vytvořeny čtyři barevné kombinace.

BAREVNÉ ZPRACOVÁNÍ NOVĚ NAVRŽENÉHO OBJEKTU

VARIANTA 1

VARIANTA 2

VARIANTA 3

VARIANTA 4

Obr. č. 33 Barevné zpracování nově navrženého objektu (zdroj: vlastní)

4.5.1 Selský statek – varianta č. 1

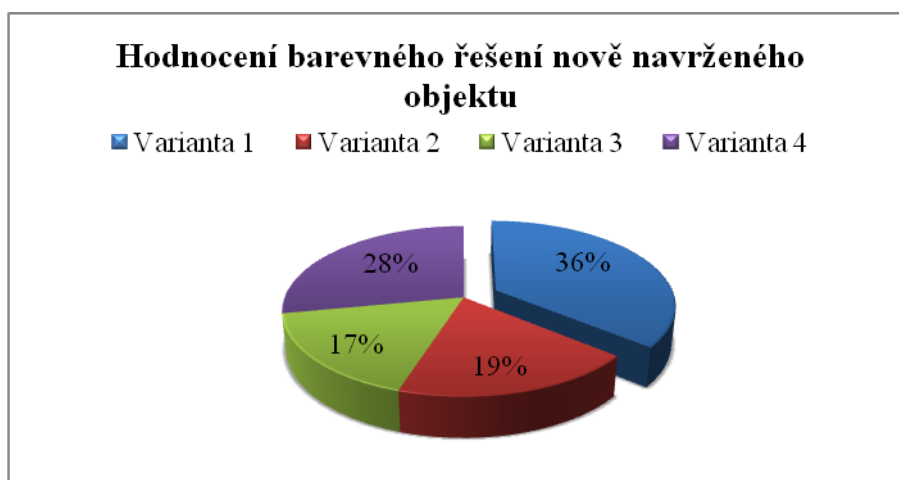

Obr. č. 34 Nový objekt – varianta č. 1 (zdroj: vlastní)

U první varianty byla použita na obvodové stěny bílá fasádní barva. Ohraničení stavby a oken bylo provedeno pomocí zelené barvy. Budova v krajině nevyčnívá, ale je dobře viditelná. Kombinace bílé a zelené barvy zapadá do krajiny a na první pohled nepůsobí agresivně ani rušivě.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

36% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro nový statek a okolní krajinu.

Graf č. 20 Hodnocení nově navrženého objektu - varianta č. 1 (zdroj: vlastní)

4.5.2 Selský statek – varianta č. 2

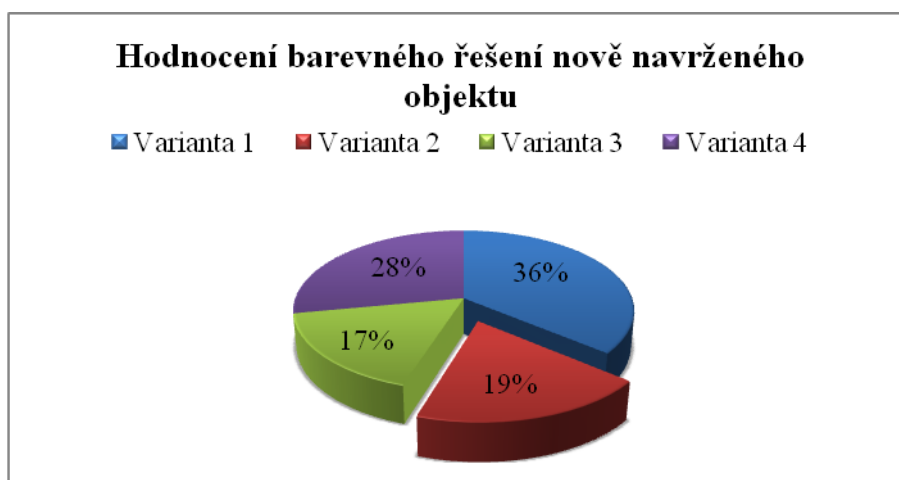

Obr. č. 35 Nový objekt – varianta č. 2 (zdroj: vlastní)

U druhé varianty byla použita na obvodové stěny žlutá fasádní barva. Ohraničení stavby a oken bylo provedeno pomocí bílé barvy. Budova se díky použití relativně přírodě blízké žluté doslova ztrácí. Nevyčnívá z krajiny a je velmi snadno přehlédnutelná.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

19% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro nový statek a okolní krajinu.

Graf č. 21 Hodnocení nově navrženého objektu - varianta č. 2 (zdroj: vlastní)

4.5.3 Selský statek – varianta č. 3

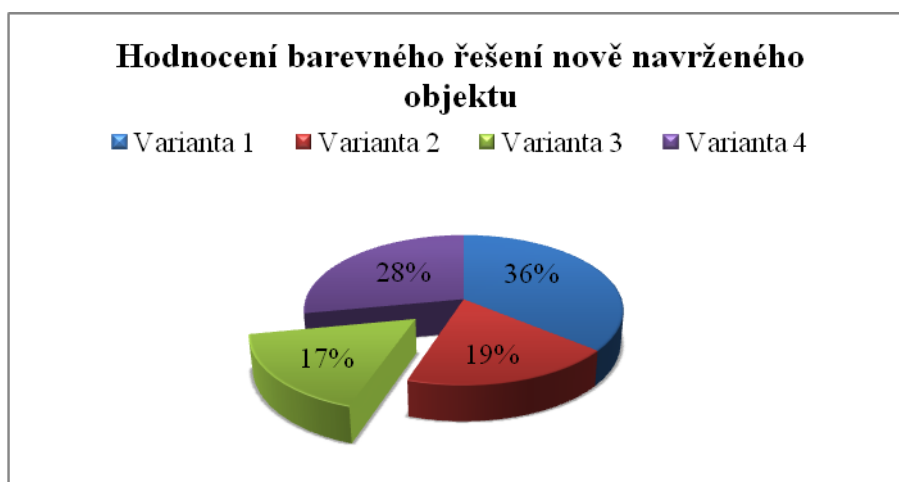

Obr. č. 36 Nový objekt – varianta č. 3 (zdroj: vlastní)

U třetí varianty byla použita na obvodové stěny modrá fasádní barva. Ohraničení stavby a oken bylo provedeno pomocí bílé barvy. Modrá barva fasády do krajiny vůbec nezapadá. Pohled na krajinu je pak rušen vyčnívající nepřírodně modrou barvou.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

17% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro nový statek a okolní krajinu.

Graf č. 22 Hodnocení nově navrženého objektu - varianta č. 3 (zdroj: vlastní)

4.5.4 Selský statek – varianta č. 4

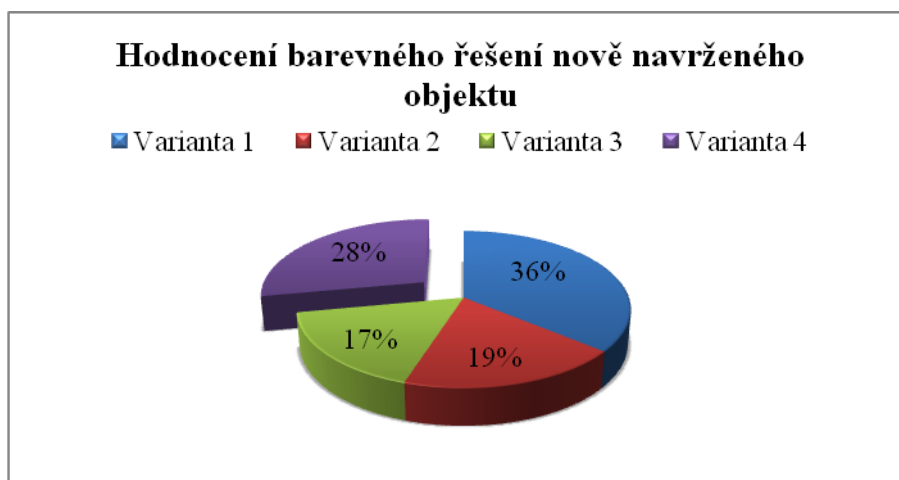

Obr. č. 37 Nový objekt – varianta č. 4 (zdroj: vlastní)

U čtvrté varianty byla použita na obvodové stěny červená fasádní barva. Ohraničení stavby a oken bylo provedeno pomocí bílé barvy. Červená barva je mnohem blíže přírodním barvám než modrá z předchozí varianty. Budova v krajině nepůsobí rušivě, ale elegantně z ní vystupuje a zdobí ji.

Procentuální hodnocení dotázaných subjektů:

28% dotázaných označilo tuto variantu jako nejvhodnější pro nový statek a okolní krajinu.

Graf č. 23 Hodnocení nově navrženého objektu - varianta č. 4 (zdroj: vlastní)

4.6 DISKUZE

Výsledky této práce byly ovlivněny vlastnostmi respondentů. Tyto vlastnosti se liší podle místa pobytu, profesního zaměření a estetického vnímání krajiny jednotlivých respondentů.

Při dotazování byl očekáván rozdíl v odpovědích mezi studenty v oblastech životního prostředí a zbylými respondenty. Rozdíly však byly mnohem menší, než se očekávalo. Tento fakt naznačuje vysoký stupeň povědomí o vizuálním vnímání krajiny u široké veřejnosti (SKLENIČKA, 2006).

V České republice není dosud naplňován požadavek Evropské úmluvy o krajině na zapojení veřejností do hodnocení stávající a/nebo budoucí kvality krajiny. Přítom právě veřejná diskuse a spolupráce se všemi uživateli krajinného prostoru je nutná pro ty fáze posuzování krajinného rázu, které jsou determinovány subjektem hodnotitele. Absence vstupu veřejnosti do plánovacích procesů lze považovat za jeden z velkých handicapů současné praxe územního plánování i posuzování krajinného rázu. Metody participace s veřejností je nutné do metodiky posuzování krajinného rázu zapracovat (SALAŠOVÁ, 2009).

Dalším z důležitých faktů ovlivňujících tuto práci je možnost prezentace fotografií respondentům. Tito respondenti měli k dispozici pouze statické fotografie. K nejpřesnějšímu hodnocení působení stavby na krajinný ráz by bylo vhodné, aby respondent mohl navštívit tato místa v krajině a zhodnotit jejich holistické působení.

V souvislosti se změnou legislativy České republiky (zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu) byly v letech 2007 – 2008 zahájené práce na nových typech územně plánovacích politik, podkladů a dokumentací. K nejvýznamnějším patří zejména Politika územního rozvoje České republiky 2008, územně analytické podklady (zejména pro území krajů a obcí s rozšířenou působností) a zásady územního rozvoje. Většina uvedených územně plánovacích nástrojů se v průběhu realizace musela vypořádat i s některými aspekty posuzování krajinného rázu (respektive charakteru krajiny) a jeho hodnot (SALAŠOVÁ, 2009).

Působení staveb na krajinný ráz je ovlivňováno nejen řešením stavby, ale i uspořádáním okolní krajiny. Dalším kritériem při posuzování krajinného rázu je také měřítko nahlížení na zkoumanou oblast.

Krajina je hierarchicky uspořádaná a tomu musí odpovídat i hierarchie a nastavení úrovní oblastí krajinného rázu (národní, regionální, lokální). S uvedeným problémem se v současnosti každý zpracovatel vyrovnává po svém a tvoří nejrůznější „podjednotky“ oblastí krajinného rázu (podoblasti, nadřazené krajinné celky, krajinné celky). Tento postup je velmi problematický, proto by bylo vhodné vytvořit jednotné schéma pro celou republiku. K tomu je možné využít způsob vymezení areálů krajinného rázu ve Velké Británii nebo na podkladě dosud zpracovaných studií vystavět systém nový (SWANWICK et al., 2002).

5. ZÁVĚR

V teoretické části této práce byly definovány pojmy týkající se výstavby na rozhraní intravilánu a extravilánu. Definice těchto pojmů slouží k lepšímu pochopení dané problematiky před samotným řešením jednotlivých případů. Pojmy byly definovány pomocí citace z vědeckých článků a publikací.

Pro praktickou část bylo vybráno pět staveb, které významně ovlivňují svým vzhledem ráz krajiny ve svém okolí. Tyto stavby byly změřeny a následně vymodelovány v grafickém softwaru. Po dokončení všech nových barevných variant byly tyto objekty zasazovány zpět do krajiny.

Vzhledem k tomu, že pohled jednotlivce na krajiny je subjektivní a liší podle pozorovatele, byl proveden průzkum mezi stovkou dotázaných. Tito lidé měli za úkol vybrat vždy jednu vymodelovanou variantu u každého z objektů, která podle jejich názoru nejlépe zapadá do krajiny. Hodnocení působení jednotlivých objektů se liší podle věku hodnotícího, společenského postavení a podle místa, kde hodnotící vyrůstal nebo prožil větší část svého života. Jiným způsobem na hodnocení nahlíželi hodnotitelé, kteří žijí nebo vyrůstali na venkově a hodnotitelé, kteří žijí ve velkých městech.

Provedené dotazování mezi stovkou hodnotitelů ukázalo, že se lidé při hodnocení staveb v krajině přiklánějí k barvám přírodě blízkým. Použití přírodních barev u staveb v krajině způsobuje harmonické splývání staveb s krajinou a pozorovatel má tak ničím nerušený pohled na krajinný ráz dané lokality.

6. SEZNAM LITERATURY

BURIAN, Zdeněk. *Pozemkové úpravy*. Editor Jan Váchal, Jan Němec, Jiří Hladík. Praha: Consult, 2011, 207 s. ISBN 80-903482-8-9.

CÍLEK, Václav. *Krajiny vnitřní a vnější: texty o paměti krajiny, smysluplném bobrovi, areálu jablkového štrúdlu a také o tom, proč lezeme na rozhlednu*. 2.dopl.vyd. Praha: Dokořán, 2005, 269 s. ISBN 80-736-3042-7.

CÍLEK, Václav, LOŽEK Vojen a MUDRA Pavel. *Obraz krajiny: pohled ze středních Čech*. 1. vyd. Praha: Dokořán, 2011, 310 s., [32] s. barev. obr. příl. ISBN 978-807-3632-052.

CÍLEK, Václav. *Prohlédni si tu zemi: i když vidíme jen obyčejné věci, stejně toho vidíme hodně*. 1. vyd. Praha: Dokořán, 2012, 261 s. ISBN 978-807-3634-193.

GAZVODA, Davorin. *Characteristics of modern landscape architecture and its education. Landscape and urban planing*, 2002, s. 117-133, č. 60.

GOJDA, Martin. *Archeologie krajiny: vývoj archetypů kulturní krajiny*. 1. vyd. Praha: Academia, 2000, 238 s. ISBN 80-200-0780-6.

HENDRYCH, Jan. *Tvorba krajiny a zahrad III. Historické zahrady, parky a krajina, jejich proměny, kulturně historické hodnoty, význam a ochrana*. ČVUT, Praha, 2000.

HENDRYCH, Jan. *Kulturní krajina, význam, vývoj, péče a ochrana a naplnění Evropské úmluvy o krajině*. In: Weber, M. a kol. (2002): Zajištění realizace Evropské úmluvy o krajině v další činnosti MŽP. Výstup projektu VaV 640/6/02 Zajištění realizace Evropské úmluvy o krajině v další činnosti MŽP za rok 2002. VÚKOZ Průhonice, ČZU Praha-ÚAE Kostelec nad Černými lesy, Löw a spol. Brno. Deponováno: knihovna VÚKOZ Průhonice, 2002.

HNILÍČKA, Pavel. *Sídelní kaše: otázky k suburbánní výstavbě kolonií rodinných domů*. Vyd.1. Brno: ERA, 2005, 131 s. ISBN 80-736-6028-8.

KOVÁŘ, Stanislav. *Harmonie ekodому: o navrhování, výstavbě a provozu ekodomů a ekoinvestic*. 1. vyd. České Budějovice: Spolek za obrodu architektury Slunečnice, 2004, 84 s. ISBN 80-239-3551-8.

- KREŠL, Jiří a BARTOŠ Zdeněk. *Územní plánování*. Brno: Vysoká škola zemědělská, 1982.
- KUBEŠ, Jan. *Plánování venkovské krajiny*. Ostrava: Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava, 1996, 186 s. ISBN 80-707-8358-3.
- KUBEŠ, Jan, ŠVEC, Pavel.. *Populační vývoj v typech sídelních jednotek Českých Budějovic a Českobudějovické aglomerace mezi lety 1850–2005*. Pp. 31–50 in Jan Kubeš (ed.), 2009.
- LEPEŠKA, Petr, TUŠER, Jaroslav. *Vymezení zastavěného území*. Metodický pokyn, Ministerstvo pro místní rozvoj, Ústav územního rozvoje. Vydání druhé – aktualizované, 2013.
- LIPSKÝ, Zdeněk. *Krajinná ekologie: pro studenty geografických oborů*. 1. vyd. Praha: Karolinum, 1998, 129 s. ISBN 80-718-4545-0.
- LÖW, Jiří a MÍCHAL Igor. *Krajinný ráz*. Kostelec nad Černými lesy: Lesnická práce, s.r.o., 2003. ISBN 80-86386-27-9.
- MAKHZOUMI, Jala. *Landscape ecology as a foundation for landscape architecture: application in Malta*. *Landscape and Urban Planning*. 2000, č. 50, s. 167-177.
- MAREČEK, Jiří. *Krajinařská architektura venkovských sídel*. Vyd. 1. V Praze: Česká zemědělská univerzita, 2005, 362 s. ISBN 80-213-1324-2.
- MAREČEK, Jiří. *Folk landscape architecture as a significant value of Czech landscape*. *Horticultural sciences: Agricultural journals*. 2007, č. 34, s. 42-46.
- NADIN, Vincent., BARTON, Hugh. *Územní plánování a rozvoj hospodářství a cestovního ruchu*. ICLEI, 1999.
- NEPOMUCKÝ, Petr, SALAŠOVÁ, Alena. *Krajinné plánování*. MZLU v Brně. Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava, MŽP, centrum pro otázky životního prostředí UK v Praze, 1996.
- OUŘEDNÍČEK Martin, ŠPAČKOVÁ Petra, NOVÁK Jakub. *Sub urbs: krajina, sídla a lidé*. Vyd. 1. Editor. Praha: Academia, 2013, 338 s. ISBN 978-80-200-2226-4.

SALAŠOVÁ, Alena. *Aktuální otázky ochrany krajinného rázu*. Sborník z konference. Vyd. Centrum pro krajinu s.r.o., Praha, 2009

SKLENIČKA, Petr. *Větrné elektrárny jako příčina relativizace hodnocení a ochrany krajinného rázu*. In Vorel, Ivan, Sklenička, Petr. *Ochrana krajinného rázu: třináct let zkušeností, úspěchů i omylů*. Praha: Nakl. Naděžda Skleničková, s. 69-72, 2006.

SKLENIČKA, Petr. *Základy krajinného plánování: vývoj archetypů kulturní krajiny*. Vyd. 2. Praha: Naděžda Skleničková, 2003, 321 s. ISBN 80-903-2061-9.

KÖRNER, Milan, HAVEL, Tomáš, KOUBEK, Pavel, MÜLLER, Jan, LEJČAR, Ivan, JEDLIČKA, Jiří, MACKOVIČ, Vladimír, SZENTESIOVÁ, Kateřina, BOROVIČKOVÁ, Hana, KINDL, Zdeněk, KOVÁČ, Bohumil, STUHLÍKOVÁ, Martina, SOUKENÍK, Vladimír, KLAJMON, Igor, POKOJOVÁ, Dana, MICHALIK, Věslav, OUŘEDNÍČEK, Martin, PULDOVÁ, Petra, KLÁPŠTĚ, Petr, ŘÍHA, Miloš, KLÁPŠŤOVÁ, Eva, MOCO VÁ, Alena, FIBIGER, Jiří.. *Suburbanizace: sborník ze semináře AUÚP, Beroun, 23.-24.4.2009*. 1. vyd. Brno: Ústav územního rozvoje, 2009, 95 s. ISBN 978-808-7318-034.

SWANWICK, Carys et al. *Landscape Character Assessment. Guidance for England and Scotland*. Wetherby: Countryside Agency and Scottish Natural Heritage, p. 84, 2002.

THOMPSON, Ian H. *Ecology, community, and delight: sources of values in landscape architecture*. 2.dopl.vyd. New York: E, 2000, x, 201 p. ISBN 04-192-3610-4.

TROLL, Carl. *Die geographische Landschaft und ihre Erforschung*. Studium Generale, 3: 163-181, 1950.

TUNKA, Martin. *Územní plánování a politika územního rozvoje*. Urbanismus a územní rozvoj, 5. 2-5, 2000.

VANÍČEK, Vlastimil. *Ochrana a tvorba krajiny I.*, - 1.vyd.,VŠZ v Brně, Brno, 199 s, 1973.

VOREL, Ivan. a kol. (2004): *Metodický postup posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz*. Studijní materiál pro kurz celoživotního vzdělávání při ČVUT Praha. Nakl. Naděžda Skleničková, Praha

Vyhláška č. 190/1996 Sb. Českého úřadu zeměměřického a katastrálního, kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákona č. 210/1993 Sb. a zákona č. 90/1996 Sb., a zákon České národní rady č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb.

Zákon č. 17/1992 Sb. o životním prostředí

Zákon č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny

Zákon č. 128/2000 Sb. o obcích (obecní řízení)

Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)

Zákon č. 256/2013 Sb. o katastru nemovitostí (katastrální zákon)

7. SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr. č. 1 Typická česká krajina je mírně zvlněná pahorkatina, v jejímž spodním patře nalézáme sídla a zahrady, o něco výš pole a pastviny a úplně nahoře je les a vysoké nebe s bílými oblaky (Malonice v Pošumaví, kolem roku 1925). Všechny kresby v této knize jsou dílem Svatopluka Máchala (1895–1947), (CÍLEK, 2011).

Obr. č. 2 Altán v klášterní zahradě v Doksanech. Pocit, že se člověk právě dotýká nějaké podstaty této země (CÍLEK, 2012).

Obr. č. 3 Přibližně v polovině 19. století padly hradby a města se během dvou tří desetiletí přelila do okolní krajiny. Žižkov po roce 1850. V popředí stojí cihelna, v které se na místě vyráběly cihly pro stavbu města. Jednotlivé domy „vyskakují“ z polí jako v „české Kalifornii“ - tak psal o Žižkově Ignát Herrmann. Vpravo v pozadí je holý, kozami vypasený hřbet Vítkova, který je z obou stran ohlodaný lomy. Napříč Vítkovem můžeme tušit napůl zasypaný příkop středověké fortifikace (xylografie podle kresby F. Chalupy), (CÍLEK, 2005).

Obr. č. 4 Mapa území s odkazy na řešené objekty (zdroj: vlastní)

Obr. č. 5 Kostel sv. Jiljí v Blanici (zdroj: vlastní)

Obr. č. 6 Barevná řešení střechy kostela (zdroj: vlastní)

Obr. č. 7 Kostel - varianta č. 1 (zdroj: vlastní)

Obr. č. 8 Kostel - varianta č. 2 (zdroj: vlastní)

Obr. č. 9 Kostel - varianta č. 3 (zdroj: vlastní)

Obr. č. 10 Kostel - varianta č. 4 (zdroj: vlastní)

Obr. č. 11 Kostel - varianta č. 5 (zdroj: vlastní)

Obr. č. 12 Skladovací hala u Blanického dvora (zdroj: vlastní)

Obr. č. 13 Barevná řešení střechy haly u Blanického dvora (zdroj: vlastní)

Obr. č. 14 Skladovací hala - varianta č.1 (zdroj: vlastní)

Obr. č. 15 Skladovací hala - varianta č.2 (zdroj: vlastní)

- Obr. č. 16 Skladovací hala - varianta č.3 (zdroj: vlastní)
- Obr. č. 17 Skladovací hala - varianta č.4 (zdroj: vlastní)
- Obr. č. 18 Skladovací hala - varianta č. 5 (zdroj: vlastní)
- Obr. č. 19 Hangár letiště Strunkovice –(zdroj: vlastní)
- Obr. č. 20 Barevná řešení letištního hangáru (zdroj: vlastní)
- Obr. č. 21 Letištní hangár – varianta č.1 (zdroj: vlastní)
- Obr. č. 22 Letištní hangár – varianta č.2 (zdroj: vlastní)
- Obr. č. 23 Letištní hangár – varianta č.3 (zdroj: vlastní)
- Obr. č. 24 Letištní hangár – varianta č.4 (zdroj: vlastní)
- Obr. č. 25 Letištní hangár – varianta č.5 (zdroj: vlastní)
- Obr. č. 26 Lávka přes řeku Blanici (zdroj: vlastní)
- Obr. č. 27 Barevná řešení ocelové lávky (zdroj: vlastní)
- Obr. č. 28 Lávka přes řeku – varianta č. 1 (zdroj: vlastní)
- Obr. č. 29 Lávka přes řeku – varianta č. 2 (zdroj: vlastní)
- Obr. č. 30 Lávka přes řeku – varianta č. 3 (zdroj: vlastní)
- Obr. č. 31 Lávka přes řeku – varianta č. 4 (zdroj: vlastní)
- Obr. č. 32 Hospodářská usedlost (zdroj: vlastní)
- Obr. č. 33 Barevné zpracování nově navrženého objektu (zdroj: vlastní)
- Obr. č. 34 Nový objekt – varianta č. 1 (zdroj: vlastní)
- Obr. č. 35 Nový objekt – varianta č. 2 (zdroj: vlastní)
- Obr. č. 36 Nový objekt – varianta č. 3 (zdroj: vlastní)
- Obr. č. 37 Nový objekt – varianta č. 4 (zdroj: vlastní)

8. SEZNAM GRAFŮ

Graf č. 1 Hodnocení kostela - varianta č. 1 (zdroj: vlastní)

Graf č. 2 Hodnocení kostela - varianta č. 2 (zdroj: vlastní)

Graf č. 3 Hodnocení kostela - varianta č. 3 (zdroj: vlastní)

Graf č. 4 Hodnocení kostela - varianta č. 4 (zdroj: vlastní)

Graf č. 5 Hodnocení kostela - varianta č. 5 (zdroj: vlastní)

Graf č. 6 Hodnocení skladovací haly - varianta č. 1 (zdroj: vlastní)

Graf č. 7 Hodnocení skladovací haly - varianta č. 2 (zdroj: vlastní)

Graf č. 8 Hodnocení skladovací haly - varianta č. 3 (zdroj: vlastní)

Graf č. 9 Hodnocení skladovací haly - varianta č. 4 (zdroj: vlastní)

Graf č. 10 Hodnocení skladovací haly - varianta č. 5 (zdroj: vlastní)

Graf č. 11 Hodnocení letištního hangáru - varianta č. 1 (zdroj: vlastní)

Graf č. 12 Hodnocení letištního hangáru - varianta č. 2 (zdroj: vlastní)

Graf č. 13 Hodnocení letištního hangáru - varianta č. 3 (zdroj: vlastní)

Graf č. 14 Hodnocení letištního hangáru - varianta č. 4 (zdroj: vlastní)

Graf č. 15 Hodnocení letištního hangáru - varianta č. 5 (zdroj: vlastní)

Graf č. 16 Hodnocení ocelové lávky - varianta č. 1 (zdroj: vlastní)

Graf č. 17 Hodnocení ocelové lávky - varianta č. 2 (zdroj: vlastní)

Graf č. 18 Hodnocení ocelové lávky - varianta č. 3 (zdroj: vlastní)

Graf č. 19 Hodnocení ocelové lávky - varianta č. 4 (zdroj: vlastní)

Graf č. 20 Hodnocení nově navrženého objektu - varianta č. 1 (zdroj: vlastní)

Graf č. 21 Hodnocení nově navrženého objektu - varianta č. 2 (zdroj: vlastní)

Graf č. 22 Hodnocení nově navrženého objektu - varianta č. 3 (zdroj: vlastní)

Graf č. 23 Hodnocení nově navrženého objektu - varianta č. 4 (zdroj: vlastní)